

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 208/2023
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 7. listopadu 2023

ŽADATEL: [REDACTED]

Vážený [REDACTED]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 30. 10. 2023, Vám v příloze zasílám rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě a navazující rozhodnutí odvolacího soudu (KS a NS) ve věci sp. zn. 2 T 31/2017.

příloha: 4x

S pozdravem

Mgr. Roman Kotátko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 13. června 2018 samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v České Lípě

takto:

Obžalovaný

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 29. 9. 2015 kolem 11.00 hod. na polní cestě, na pozemku č. [redacted] v katastrálním území [redacted] v okrese [redacted] jako [redacted] zorganizoval a následně [redacted] a spolu s dalšími příslušníky Policie České republiky, zejména z [redacted] provedl nedůvodný zásah proti zde přítomným brigádníkům najatým [redacted] společnosti MABEKO, s.r.o., se sídlem Rousínov 47, Svor, na sklizeň zde legálně pěstovaného technického konopí odrůdy FEDORA 17, ačkoli se jednalo v daném případě o povolené pěstování konopí pro technické účely, což [redacted] předem ani na místě nijak neověřil a po příjezdu na uvedené místo vystoupil ze služebního vozidla, pronesl k brigádníkům výzvu s výstahou použití donucovacích prostředků, aby položili vše co mají v ruce na zem a stoupli si stranou od zaparkovaného [redacted] vozidla [redacted] a i když brigádníci začali plnit jeho výzvy, tak jako první použil donucovací prostředky proti [redacted] který v tu chvíli pokojně seděl na lavičce a to tak, že [redacted] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje a když se proti tomu [redacted] slovně ohradil, tak jej obviněný znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [redacted] bránil krátkým odstrčením

obviněného, kdy následně obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] v rychlém sledu udeřil teleskopickým obuškem [REDACTED] [REDACTED] nejméně 6x přes jeho ruce, hlavu, hýždě a dolní končetiny, dále jej kopem na jeho stojnou nohu podrazil a svalil na zem na břicho, kde jej následně s policistou [REDACTED] [REDACTED] zaklekl a spoutali s rukama za zády, přičemž souběžně na základě popudu spočívajícího v užití donucovacích prostředků obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] použili i další policisté Oddělení [REDACTED] [REDACTED] slzotvorných prostředků a hmatů a chvatů proti nezletilému [REDACTED] [REDACTED] synovi [REDACTED] [REDACTED] který slovně vystoupil proti zakročujícím policistům na ochranu svého otce, přičemž i proti němu byl použit policisty slzotvorný prostředek a byl sveden na zem a spoután a po uplynutí cca 12 minut byli oba jmenovaní eskortováni v režimu zajištění na [REDACTED] oddělení policie [REDACTED] [REDACTED] ačkoli zakročující policisté již měli v tu dobu informaci o tom, že jde o legálně pěstované technické konopí na uvedeném pozemku, k tomu najatými brigádníky, a dále při zákroku byli i ostatní sběrači konopí přinuceni, aby si lehli na zem a takto obv. [REDACTED] [REDACTED] vědomě neoprávněně použil donucovací prostředky v rozporu s § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZoP) proti [REDACTED] [REDACTED] i přes to, že pro toto použití nebyly splněny obecné podmínky, neboť v okamžiku, kdy zahájil užívání donucovacích prostředků a dal k němu podnět i ostatním policistům, se [REDACTED] a ani jiní brigádníci ničeho protiprávního nedopouštěli, na místě neprobíhal ze strany [REDACTED] sběračů konopí žádný útok na policisty nebo jiné osoby či majetek a nedocházelo ani k narušování veřejného pořádku a brigádníci začali provádět pokyny, které jim obviněný dával a byl si tak vědom, že může neoprávněně způsobit brigádníkům najatým ke sběru technického konopí závažnou újmu v podobě omezení jejich osobní svobody, způsobení morální újmy a ponížení lidské důstojnosti a takto [REDACTED] [REDACTED] nerespektoval zásadu přiměřenosti stanovenou v § 11 písm. a) ZoP, tedy povinnost postupovat tak, aby žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma a stanovenou v § 11 písm. c) ZoP, tedy postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, kdy výše popsáním jednáním policista [REDACTED] [REDACTED] jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v rozporu s ustanovením § 45 odst. 1 písm. a), i) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen ZoSP), podle kterého je příslušník povinen dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 ZoSP spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů nadřízených, přičemž poškozený [REDACTED] [REDACTED] v důsledku neoprávněného zásahu obviněného a dalších policistů utrpěl podráždění očí, drobná poranění na hlavě, hematomy kolem pravého oka, na čele, levé tváři, na pravé polovině zad a na noze a nezl. [REDACTED] [REDACTED] utrpěl podráždění očí, krvácení z nosu, dále drobnou ránu a zranění na čele a levém lokti a v důsledku protiprávního postupu policisty obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] musela Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [REDACTED] vynaložit na ošetření nezl. [REDACTED] celkem 397,- Kč

tedy, že by

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu, vykonával svoji pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

čímž měl spáchat

přecín zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [redacted] a [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení několika hlavních líčení učinil závěry popsané ve výrokové části rozsudku.
2. **Obžalovaný** [redacted] [redacted] [redacted] popřel, že by se dopustil trestné činnosti, pro kterou byl postaven před soud. Obecně zdůraznil, že služební zákrok podle jeho názoru proběhl podle nacvičených postupů. Nikdy v rámci své kariéry neměl v úmyslu nikoho poškodit, či krátit na právech. K věci samotné uvedl, že byl požádán policistou z [redacted] policie, aby provedl informaci o sběru marihuany. Rozhodně nic neorganizoval, jak je uvedeno v obžalobě. O spolupráci požádal [redacted] hlídku a cestou se k nim připojil ještě kolega z [redacted] oddělení v [redacted] a další kolega, kteří měli poznatky o místě pěstování marihuany. Obžalovaný zdůraznil, že mu nepřísluší polemizovat s žádostí kolegů z [redacted] policie a jeho úkolem bylo informaci na místě prověřit. Až v průběhu vyšetřování celé věci se dozvěděl, že existuje závazný pokyn od Analytického drogového fondu. V době zákroku s ničím takovým seznámen nebyl. O prověření informoval [redacted] kraje, který vše vzal na vědomí. Po příjezdu na místo zjistil, že se zde nachází několik osob a motorových vozidel. Některé z těchto osob znal od vidění. Vzhledem k tomu, že se jednalo o osoby značně fyzicky disponované, ihned po vystoupení z vozidla dal zákonné výzvy s výstrahou, aby ustoupily, všechno nechaly na zemi a ukázaly ruce. Přítomné osoby se měly shromáždit do určeného prostoru. Některé z osob se začaly ohrazovat s tím, že je policie obtěžuje, že vše mají povolené. Proto byly výzvy zopakovány i od ostatních policistů. Obžalovaný vypověděl, že s ohledem na neochotu uposlechnout pokynů, vytasil obušek, na který osoby začaly reagovat. Pouze jeden člověk vstal ze země až těsně před tím, než k němu přišel. Rozhodl se proto hmatem vynutit uposlechnutí daného příkazu. Při použití hmatu se tento člověk vzepřel, otočil se a odstrčil ruku obžalovaného. Obžalovaný vypověděl, že muže upozornil, aby se uklidnil, jinak bude zajištěn. Poté když následoval fyzický útok, tak použil teleskopický obušek a udeřil muže několika ranami do oblasti horní, střední i spodní části těla. Vzhledem k tomu, že muž kladl stále odpor, tak ho ještě, za pomoci podmetu, svedl na zem. Podmet následně zapsal jako použití kopu. I na zemi muž kladl stále aktivní odpor, bylo obtížné ho spoutat, a nakonec se muže podařilo spoutat společně s dalším policistou za použití dvou služebních pout. Po tomto zajištění se na místě objevil nějaký muž s telefonem, který říkal, že na poli je technické konopí a jeho sběr je prováděn legálně pro nějakou firmu. Muž vyzván, aby předložil příslušné doklady, ale žádné neměl. Obžalovaný dále vypověděl, že od tohoto muže získal kontakt na majitele společnosti pěstující konopí a ze svého služebního telefonu s tímto majitelem asi dvě a půl minuty hovořil. Telefonicky vyjádřil své politování a vyzval majitele, aby se dostavil na [redacted] oddělení do [redacted] a předložil potřebné dokumenty. Následně v řádu několika minut byly dvě zajištěné osoby naloženy do služebních vozidel a převezeny na [redacted] oddělení do [redacted] za účelem jejich ztotožnění a zaevidování přestupkového jednání. Poté byli oba muži do zhruba třiceti minut propuštěni na svobodu. Obžalovaný také vypověděl, že zajištění muži na sobě neměli žádná viditelná zranění, ani si nestěžovali, pouze mladší z mužů říkal, že ho pálí oči, a proto mu bylo umožněno, aby si je vypláchl. Po zákroku obžalovaný provedl z místa na [redacted] oddělení hláskou službu operačnímu středisku i nadřízenému. K dotazům dále obžalovaný vypověděl, že na místě zákroku měl [redacted] a proto jako první vystoupil, pokynoval všechny lidi a dával výzvy. Obžalovaný zároveň odmítl, že by byl [redacted] akce a rozhodně se nejednalo o zákrok pod jednotným velením, který je specifikován zákonem o policii. Žádnému z policistů na místě nedal konkrétní pokyny, jak má postupovat. Postup vyplýval z předem nacvičených postupů. Vzhledem k aktivitě později zajištěného muže,

vyhodnotil, že užití obušku bude neefektivnější. Údery na vrchní část těla vedl s menší intenzitou, protože se jedná o kovový obušek s kulovou špičkou, kterým by mohl způsobit devastující zranění. Obžalovaný konkrétně vypověděl, že nemířil na hlavu poškozeného. Údery se snažil směřovat přes horní končetiny na osvalenou část, střední pásmo těla a na nohy. Byly to švihové rychlé údery, které neměly za cíl poškozeného zranit, ale vyvést ho z rovnováhy. K dalším dotazům obžalovaný uvedl, že na místě byli spolu s ním policisté [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Vzhledem k velikosti pozemku si vyžádal také asistenci policejní hlídky, která měla čekat z druhé části pole směrem od obce [REDACTED]. Obžalovaný zdůraznil, že součinnost dalších hlídek si vyžádal sám, ale jednalo se o žádost, nikoli pokyn, či rozkaz, protože z pozice [REDACTED] [REDACTED] na oddělení [REDACTED] služby byl oprávněn udělovat rozkazy pouze podřízené hlídce na tomto útvatu. Na místo přijeli dvěma služebními vozidly. V jednom z nich byli policisté [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] ve druhém ostatní. Ke konkrétnímu dotazu, jak si chtěl ověřit, zda je na poli pěstováno technické konopí nebo marihuana, uvedl, že pro něho bylo zásadní zajištění bezpečnosti lidí na místě, protože zde měl probíhat nějaký sběr a předpokládal, že sběr neprobíhá pouze rukou, ale určitými nástroji. Chtěl proto přesunout lidi na místě do jiného místa, kde by byli pod kontrolou. Dále chtěl ověřit jejich totožnost a vyžádat od nich vysvětlení k věci. Žádní přístroj na zjišťování obsahu tetrahydrokanabinolu (dále jen THC) neměl k dispozici. Obžalovaný také uvedl, že jeho představa o možné kvalitaci celého jednání se odvíjela od úvahy, že se jedná o omamné a psychotropní látky. Policista z [REDACTED] [REDACTED] na místě zákroku nebyl, respektive dorazil až po odjezdu obžalovaného z místa. Obžalovaný v této souvislosti zdůraznil, že pokud byl požádán policistou ze služby [REDACTED] policie o provedení prověrky, tak s ním nepolemizoval. Nedokáže odpovědět na dotazy, proč úkony směřující ke zjištění, zda se jedná o technické konopí, či nikoli, nebyly provedeny dříve. S ohledem na časový odstup si již přesně nevybavuje, jakou konkrétní výzvu dal lidem poté, co vystoupil z auta. Pokud se poškozený [REDACTED] [REDACTED] při zákroku otočil, vyhodnotil to jako aktivní odpor. Před tím s ním proběhla nějaká komunikace s výstrahou. Nedokáže si vybavit, kolik ran použil proti poškozenému, ale rozhodně popřel, že by teleskopickým obuškem udeřil [REDACTED] [REDACTED] do hlavy. Sám nepoužil slzotvorný prostředek, ale ví o tom, že byl použit proti druhému zajištěnému muži. Obžalovaný dále konkrétně uvedl, že když poprvé uchopil [REDACTED] [REDACTED] tak ten se razantně ohradil, dal se na odpor, takže se obžalovaný musel stáhnout. Když ho pak znovu chtěl vyvést od dalších osob a zajistit, tak poškozený razantně fyzicky nastoupil. První výzvu na místě uposlechla pouze jediná osoba, ostatní stály bez hnutí. Další výzvy, umocněné vytasením obušku, už osoby uposlechly. V době, kdy poškozený [REDACTED] [REDACTED] vstal, už žádná výzva dávana nebyla. Odstrčení poškozeného je běžná praxe a podle metodické příručky je potřeba ho označit jako hmat. K dalším dotazům ze strany obhajoby obžalovaný uvedl, že úder obuškem na poškozeného směřoval spíše spodní částí rukojeti obušku. Obžalovaný zdůraznil, že údery lze provádět jakoukoli částí obušku, a proto ve své původní výpovědi v přípravném řízení údery nespécifikoval. Rozbalečnou částí obušku pak údery vedl směrem přes končetiny poškozeného na střední a spodní pásmo těla poškozeného, aby vychýlil jeho rovnováhu.

3. V průběhu hlavních líčení soud vyslechl poškozené [REDACTED] svědky [REDACTED] a policisty [REDACTED].
- [REDACTED]. Svědek [REDACTED] před soudem vypověděl, že na sběru technického konopí byl poprvé. Den před tím byl kontaktován panem [REDACTED] se kterým sepsal brigádnické smlouvy, respektive si není jistý, zda smlouvy nebyly sepsány až v den práce. Na poli měl ručně sbírat květy konopí. Vzpomíná si, že v době příjezdu dvou nebo tří policejních aut společně s bratrem svačil. Policisté vystoupili a všichni je vyzvali, aby se postavili k autu. Svědek uvedl, že si vybavuje jako jednoho z přítomných policistů také obžalovaného. Na výzvu, sice zpomaleně, ale reagoval, a byl překvapen tím, co se děje. Když byl otočený, tak do něho asi někdo strčil a je možné, že na strčení špatně slovně zareagoval, ale

nevzpomíná si, co řekl. Policisté následně použili teleskopické obušky a kasr nejen na něho, ale i jeho syna, a zřejmě i na bratra. Domnívá se, že proti němu zasáhlo více policistů. Nevzpomíná si, kolik dostal úderů a do jaké části těla, ale ví, že křičel, ať nechají na pokoji jeho syna. Na ošetření u lékaře nebyl, měl jen nějaké modřiny na lýtku, na rameni, na zádech, na rukou a něco na hlavě. Na temeni hlavy druhý den cítil pohmoždění. Poté, co byl na zemi spoután, mu policisté řekli, že ho zbavují svobody, odvezli ho na oddělení do [REDACTED] [REDACTED] pak asi do hodiny propustili. To samé se stalo i jeho synu [REDACTED] kterému bylo v té době [REDACTED] let. S ohledem na určité rozpory byla svědku přečtena ve smyslu § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu jeho výpověď z přípravného řízení. K rozporům svědek vypověděl, že neví, jestli do něho někdo kopnul, ale když ležel na zemi, tak cítil nějaké údery a měl pocit, že je to kopnutí. Není si však jist, jestli šlo o kopnutí nebo obušek. K dalším dotazům uvedl, že ví, jaký je rozdíl mezi kopnutím a zakleknutím, protože při zakleknutí necítí údery. Cítil také nějaké údery do hlavy. Svědku byla rovněž předestřena fotodokumentace ze spisového materiálu, kde se identifikoval jako sedící muž, který měl ke svačině chleba. K dalším dotazům vypověděl, že si nevzpomíná, ale zřejmě šel na výzvu policisty k autu. Domnívá se, že nic špatného neudělal, a proto policie neměla důvod k zásahu. Pan [REDACTED] je ubezpečoval, že všechno je nahlášeno. Zákonnou výzvu policie určitě uposlechl, akorát zpomaleně. Se žádným zraněním u lékaře skutečně nebyl. V minulosti se setkal s obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] v době, kdy byl v [REDACTED] [REDACTED] řešen spor mezi rodinami [REDACTED] a [REDACTED]. **Svědék** [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že byl společně s otcem na brigádě, kde sbíral technické konopí. Poté přijela policie a chtěla, aby všichni šli k autu. Když otec vstával, tak ho policista chytil za krk a pak se to nějak seběhlo. Proto křičel na policisty, ať otce nechají. V tu chvíli byl zasažen kasrem do očí, spadl na zem a už nic neviděl. Asi po 15 minutách byl autem odvezen do [REDACTED] [REDACTED] kde byl vyslechnut. Měl také možnost si vypláchnout oči, a pak byl propuštěn. Nic neporušil a nikoho nenapadl. K obžalovanému uvedl, že si na něho vzpomíná jako na jednoho z policistů, který přijel. Policisté po vystoupení z auta chtěli občanské průkazy a všichni se měli přemístit k autu. Po zákroku mu nějakou dobu tekla krev z nosu, pálily ho oči a na čele měl škrábanec, protože ležel na zemi s rukama spoutanýma dozadu. Oči si mohl vypláchnout až na stanici. Po zákroku vyhledal lékaře, protože mu tekla krev z nosu, ale lékař mu pouze doporučil, aby ležel. Žádné jiné zranění neutrpěl. I tomuto svědku byla soudem přečtena podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu jeho výpověď z přípravného řízení a byl dotázán na rozpory. Svědek uvedl, že když vypovídal v přípravném řízení, tak si věc pamatoval lépe, a proto trvá na tom, že si myslí, že otce byli obuškem dva policisté. Než policisté začali používat donucovací prostředky, uběhlo 15-20 sekund. V době, kdy přijeli, všichni svačili. Po výzvě položil, stejně jako otec, svačinu na židli. K dotazu, jak mohl vidět, co se děje, když byl ovlivněn kasrem, vypověděl, že neví, co dělal druhý z policistů, zda také bil obuškem do otce, spíš si myslí, že druhý z policistů k otci pouze doběhl. K dalšímu dotazu také vypověděl, že výzva policistů byla jasná a srozumitelná. Obsahovala pokyn a slova „jménem zákona“. **Svědék** [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že na celní správě nahlásil jako [REDACTED] společnosti MABEKO, s.r.o. záměr pěstovat technické konopí, odrůda Fedora 17. Na vlastní pěstování si společnost najala zemědělce [REDACTED] [REDACTED] který o pole s rostlinami pečoval. Poté domluvil na celní správě v [REDACTED] datum sklizně, na kterou si najal další osoby. Konkrétně se domluvil s místní rodinou [REDACTED] kteří měli zajistit sklizeň. Na sklizni se měli rovněž podílet i příbuzní a dobří známí rodiny. Ráno, když přijel na pole, hrály si zde děti a lidé přicházeli pracovat. Poté, co odjel do [REDACTED] [REDACTED] pro další pytle na konopí, volal mu z pole [REDACTED] [REDACTED] a říkal, že na místě zasáhla policie za použití donucovacích prostředků. Chtěl také, aby na pole přivezl potřebné doklady. Když k poli přijel, bylo zde pouze jedno policejní vozidlo a dva policisté, kteří neměli zájem o žádné doklady. Odjel proto s doklady do [REDACTED] [REDACTED] kde je předal. Následně večer popsal na facebooku, co se stalo, a vše zveřejnila média. Svědek dále vypověděl, že popsal na sociální síti, co se údajně stalo na základě vyprávění členů rodiny, kteří byli na místě, protože podle jeho názoru [REDACTED] přátelé vše dokážou podat tak, jak to vidí jejich srdce. Měl také informace od [REDACTED] [REDACTED] který měl vidět část zásahu policie.

Sám nafotil zranění některých svých kamarádů sběračů. Na další sklizeň už nikdo nechtěl přijít. Svědek dále uvedl, že na policii nebyl v kontaktu se žádným ze sběračů, ale před policejní stanicí viděl členy jejich rodiny. Ví, že byli zadrženi [REDAKCE] a [REDAKCE] U [REDAKCE] poté co vyšel z policejní stanice, viděl, že mu na tváři tekla krev. Svědek se dále vyjádřil tak, že podle jeho názoru šlo o [REDAKCE] motivovaný zásah, a předsudek vůči konopí, které je vyobrazováno negativně v médiích apod. Svědek rovněž vypověděl, že rodiny [REDAKCE] a [REDAKCE] najal na sběr sám a podepsal s nimi dohody o provedení práce. Řekl jim také, jak mají provádět sklizeň, ale myslí si zároveň, že přesto nebyli dostatečně poučeni, protože sklizeň neproběhla tak, jak si představoval. Sběračům řekl, že vše je schválené na celní správě a nemělo by se jim nic stát. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že konopí bylo pěstováno i předchozí sezónu na stejném místě, ale v minulosti policie o pole neprojevila žádný zájem. Na poli o velikosti zhruba 1 hektaru sběrači nepoužívali žádné sečné nástroje, sběr plodiny probíhal jen ručně. V českých podmínkách se marihuana nepěstuje pod širým nebem, protože by nedozrála. Navíc, ve chvíli, kdy se příslušná komunita dozví, kde je pěstována marihuana, tak pole vezmou útokem a nezůstane na něm ani semínko. Když dorazil na pole, byli zde dva policisté v černých baretech v policejním voze, které nezajímalo, jaké jim předkládá doklady. Za celé jednání se mu nikdo z policistů neomluvil, a proto věc nepovažuje za ukončenou. Na konkrétní dotaz svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by mluvil s policistou, který si na něho vyžádal telefonní kontakt. Na poli neviděl žádné násilí, jenom se setkal s otřesenými lidmi, kteří byli svědky násilí a popsali mu ho. [REDAKCE] který byl na poli, byl na místě jen jako jeho přítel pouze na základě ústní neformální dohody. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že věděl o technickém konopí, které pěstoval jeho známý [REDAKCE] Domluvili se, že si pro sebe nasbírá nějaké konopí na výrobu mastí. Na poli se setkal s dalšími sběrači, ale rozhodně nefungoval jako jejich žádný [REDAKCE] V době, kdy přijel, tak už na poli [REDAKCE] nebyl. Při sklizni byl zabraný do své práce, měl na uších sluchátka a zaregistroval až nějaký křik, který ho vyrušil. Všiml si, že se všichni sbíhají na jedno místo a proto se rozběhl stejným směrem. Když doběhl, viděl chaos a také to, že [REDAKCE] leží spoutaný na zemi. Stejně dopadl i jeho syn, který brečel, a bylo vidět, že je [REDAKCE] Na místě se začal bavit s obžalovaným, o kterém si myslel, že je velitel zásahu. Vzpomíná si, že na něho doslova křičel, že není třeba žádného násilí, že je vše legální. Konkrétně mu řekl, že „svoje lidi si zklidní“, aby si obžalovaný zklidnil svoje. Poté co se situace uklidnila, normálně s obžalovaným komunikoval a zkoušel telefonovat [REDAKCE] Po telefonu [REDAKCE] sdělil, že na pole přijela policie, došlo ke spoutání [REDAKCE] i jeho syna a je třeba, aby přivezl potřebnou dokumentaci k technickému konopí. Svědek dále vypověděl, že poté, co přijel [REDAKCE] na pole, byl už klid, ale nevzpomíná si, zda v té době na místě zůstali také nějakí policisté. K otázce zranění svědek vypověděl, že [REDAKCE] byl odřený a také mu odstraňoval kamínky z obličeje. [REDAKCE] byl ubrečený a [REDAKCE] Nevšiml si u nich žádných modřin či krvavého zranění. Svědek rovněž vypověděl, že sám by rozdíl mezi technickým konopím a marihuanou nepoznal. Zasahujícím policistům se snažil vysvětlit, že pěstované konopí je legální a nahlášené na celní správě. Nemůže říci, co se na místě přesně stalo, protože u zákroku nebyl, ale viděl až jeho výsledek. Svědek [REDAKCE] uvedl, že na pole s konopím přijel asi kolem půl deváté ráno. Když probíhala svačina, přijela policejní auta. Podle svědka z aut vyskákalo asi osm mužů. Skočili na [REDAKCE] který skončil na zemi, kde ho bili obušky. Dále svědek vypověděl, že na jeho samotného policisté vystříkali kasr a pak ležel na zemi společně se synovcem [REDAKCE] Na místo také přiběhl [REDAKCE] který říkal, že je vše povolené, protože se jedná o technické konopí. Bratra [REDAKCE] drželo na zemi čtyři až šest policistů, kteří ho obušky bili do lýtky, do zad a do rukou. [REDAKCE] drželi dva policisté, kteří mu nastříkali do očí kasr. Policisté také bratrovi [REDAKCE] bili hlavou o kámen. K dotazům svědek vypověděl, že na práci na poli byl najat panem [REDAKCE] ale nakonec nedostal zapláceno, protože polovina sklizně zůstala na poli. Policisté nechtěli občanské průkazy, jenom křičeli, že si všichni mají lehnout na zem. Bratra [REDAKCE] svalili na zem a začali jej bít obušky a obuškem mu také shodili chleba, který zrovna jedl. Na místě byl přítomen i

██████████ který měl vše na starost, protože technické konopí vážil a dával do auta. ██████████ předtím nestihl všechny zaškolit, a proto ██████████ všem ukazoval, jak se má konopí sbírat. Po odvozu ██████████ a ██████████ na policii, přijela ██████████ která zjistila, že jde o technické konopí. K dalším dotazům svědek doplnil, že když ██████████ ležel spoutaný na zemi, tak mu jeden ze silnějších policistů tloukl hlavou asi třikrát o zem a dva policisté ještě vytáhli střelné zbraně, kterými mířili na lidi. Svědek doplnil, že poslechl příkazy policistů, lehl si na zem, ale domnívá se, že celý zákrok byl ██████████ a policisté si mysleli, že dělají něco špatného, i když vše bylo povolené. Současně vypověděl, že policisté neříkali žádné ██████████ poznámky. Pokud byla svědku předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, setrval na tvrzení, že policisté skutečně vytáhli zbraně a mlátili ██████████ hlavou o zem. Neví, proč tato skutečnost není zaprotokolována už v jeho výpovědi z přípravného řízení. Svědek ██████████ vypověděl, že získal informace od drogově závislých osob, že existuje pole s konopím, které by se mělo nacházet někde na ██████████ Kromě toho, že informaci předal kolegům z ██████████ policie, chtěl ji sám prověřit. Při šetření narazil na pole s konopím, kde probíhala sklizeň rostlin. Informoval proto kolegu ██████████ a domluvili se, že zůstanou na místě a bude monitorovat pohyb osob a pak se sejdou s dalšími policisty v ██████████ na autobusové zastávce. Na místo srazu přijela dvě policejní vozidla se čtyřmi policisty v uniformách a jedním v civilu. Jedním z policistů byl rovněž obžalovaný ██████████ Dále svědek vypověděl, že se policejní vozy přesunuli na místo, kde byly pěstovány rostliny konopí. První vystoupil z vozidla obžalovaný ██████████ pak další policisté. Pouze svědek zůstal sedět ve vozidle. Po vystoupení z auta dal obžalovaný výzvu sběračům, aby pustili věci z rukou a policisty neohrožovali. Výzva byla obsáhlá, hlasitá a srozumitelná. Zákrok samotný provádělo pět policistů, přičemž jeden z nich byl v civilním oblečení. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že nemá žádný certifikát, který by ho opravňoval k odhalování trestné činnosti po ██████████ ale své poznatky vždy předává ██████████ policii. Na místě zákroku nezjišťoval, o jakou látku se jedná, ale vzhledem k tomu, že docházelo ke sklizni rostlin a hrozilo, že vše bude sklizeno a nebude možnost zjistit totožnost svědků, kteří jsou na poli, volal tuto informaci svým kolegům. Svědek také vypověděl, že na místě zásah nikdo nekoordinoval, ale iniciativu převzal policista s ██████████ obžalovaný ██████████ Úkolem svědka bylo navést zasahující policisty na místo, kde se nacházelo konopné pole. V době zákroku byl mimo službu a zákroku samotného se neúčastnil. Svědek ██████████ vypověděl, že v září 2015 byl kontaktován kolegou ██████████ že u ██████████ dochází ke sklizni konopí pěstovaného na poli. Informaci následně předal kolegovi ██████████ z ██████████ policie z ██████████ Po nějaké době byl telefonicky kontaktován obžalovaným ██████████ a domluvili se, že se společně pojedou podívat na místo. Na místě samotném byli dále policisté ██████████ a ██████████ Po příjezdu na pole byly přítomným osobám dávány výzvy k prokázání totožnosti. Protože osoby nespolupracovaly, byly výzvy opakovány. Dále svědek uvedl, že obžalovaný ██████████ pokynoval jednoho z mužů, který se však ohradil, strčil do obžalovaného a ten proti němu použil donucovací prostředek – teleskopický obušek. Na místě byly použity i hmaty, chvaty a slzotvorný prostředek a došlo k zajištění dvou osob. Svědek také vypověděl, že sám proti nikomu nezakročil. V posuzované době měl na sobě civilní ██████████ kombinézu a ██████████ bundu. Po zákroku přišel na místo muž s ██████████ vlasy, který působil jako zprostředkovatel a měl mít na starosti lidi na poli v nepřítomnosti majitele. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že kromě prokázání totožnosti, výzvy směřovaly i na to, aby bylo vidět na ruce všech lidí. Svědek potvrdil, že na místě byli i policisté mimo službu jen z vlastní iniciativy. Svědek identifikoval sám sebe i další osoby na fotografiích založených ve spise na čl. 551 a následující. Konkrétně uvedl, že na fotografii na čl. 562 je vidět, že v pravé ruce má připravený slzotvorný prostředek. V době zásahu neměl u sebe služební zbraň a na nikoho proto také nemířil. Svědek ██████████ k věci uvedl, že v posuzované době sloužil jako policista a byl na místo vyslán ██████████ Přijel společně s obžalovaným ██████████ a policisty

██████████ a ██████████ Protože byl ve službě, byl oblečen v černé policejní uniformě a na místo přijel služebním vozidlem. Po vystoupení z auta zazněly výzvy i výzvy s výstrahou. Protože osoby výzev nedbaly, byl proti nim započat služební zákrok za použití donucovacích prostředků. S ohledem na stručnost výpovědi, byla svědku přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kterou svědek stvrdil jako pravdivou. K přečtenému dodal, že zadržené osoby byly umístěné do služebních vozidel, bylo jim nabídnuto lékařské ošetření, ale domnívá se, že toto odmítly. Nevšiml si na zadržovaných žádného viditelného zranění. Na místě nikdo z policistů nepoužil žádnou střelnou zbraň ani nikdo na nikoho nemířil. Svědek ██████████ v ██████████ vypověděl, že v posuzovaný den sloužil jako policista na oddělení ██████████ v ██████████ (dále jen ██████████ Společně s policisty ██████████ a ██████████ dostali pokyn k přesunu do ██████████ kde je podezření na pěstování konopí. Po cestě byl kontaktován kolegou ██████████ který byl v té době v civilu a domluvili si místo společného setkání. Následně se všichni přemístili vozidly policie na pole, kde mělo být pěstováno konopí. Na místě vnímal zákrok obžalovaného ██████████ a protože jeden z mladíků nerespektoval výzvy, aby ustoupil a nezasahoval do tohoto zákroku, použil proti němu kasr, hmaty a chvaty a pak byl mladík spoután. Výsledek byl takový, že dvě osoby byly zajištěny, protože neuposlechly výzvy a byly eskortovány na ██████████ oddělení do ██████████ Oběma bylo umožněno, aby se opláchli, ale ani jeden nepožadoval lékařské ošetření. Svědek také uvedl, že na zajištěných neviděl žádné zranění. K dotazům svědek doplnil, že v přípravném řízení se k věci vyjadřoval podrobněji a potvrdil, že si tehdy událost pamatoval lépe. Po zákroku dorazili také kolegové z ██████████ policie, kteří testovali rostliny na poli a dospěli k závěru, že jde o technické konopí. Až po zákroku na místo přijel zřejmě majitel nebo zástupce majitele pole, který neměl žádnou snahu hovořit se svědkem ani policistou ██████████ kteří ještě zůstali na místě. V podstatě oba ignoroval. K dalším dotazům svědek potvrdil, že analýzu rostlin na přítomnost THC dělali až kolegové z ██████████ policie, protože jiní policisté žádné pomůcky k analýze k dispozici neměli. Svědek také vyjádřil domněnku, že sběrači na poli měli dost času, aby výzvy, které k nim zazněly, pochopili. Dále obecně vypověděl, že pokud je zakročováno proti osobě zjevně mladší ██████████ let, je vyloučeno použití slzotvorného prostředku. Když však zakročoval proti poškozenému ██████████ nepřipadalo mu, že by se jednalo o člověka mladšího osmnácti let. Svědek vyloučil, že by na místě někdo z policistů použil střelnou zbraň nebo že by zazněl nějaký ██████████ výrok. Svědek ██████████ vypověděl, že v době zákroku byl ve služebním poměru jako policista. Společně s kolegy dostal informaci, že má docházet ke sběru konopí a je třeba tuto informaci prověřit. Na místo proto vyjel společně s obžalovaným ██████████ a policisty ██████████ a ██████████ dvěma vozidly policie. Po vystoupení z vozidel dostaly přítomné osoby výzvu, aby zanechaly svého jednání a poodstoupili od vozidel. Konflikt nastal v situaci, kdy většina výzvy uposlechla, ale jeden muž nereagoval. Při zákroku proti tomuto muži, chtěla tento zákrok narušit další osoba a proto i proti této osobě bylo zakročeno. Následně zjistil, že se jedná o otce a syna, kteří byli oba zajištěni a převezeni na oddělení. Svědek doplnil, že použil pouze slzotvorný prostředek proti mladší osobě a vlivem větru byl sám zasažen do obličeje. Dále vyjádřil domněnku, že k žádnému viditelnému zranění zajištěných osob nedošlo. S ohledem na stručnost výpovědi, byla svědku přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kterou svědek potvrdil jako správnou. K dalším dotazům uvedl, že až po zákroku kolegové z ██████████ policie provedli test pěstovaného konopí a bylo zjištěno, že jde o technické konopí. Na místě zákroku zůstali pouze dva policisté. Osobám přítomným na poli sdělili, že oba zadrženi budou po chvíli propuštěni. Když se později dostavil na pole majitel, tak s policisty vůbec nekomunikoval. Svědek zdůraznil, že rozhodně popírá, že by se s majitelem on či kolega odmítl bavit. K dalším dotazům také vypověděl, že si nevybavuje, zda na místě došlo ke kontrole dokladů jednotlivých sběračů. Nepamatuje si ani přesné znění všech použitých výzev. Závěrem svědek vypověděl, že neviděl nikoho z policistů mířit na někoho zbraní a neslyšel ani žádné ██████████ poznámky. Svědek ██████████ vypověděl, že je jako policista zařazen na pozici ██████████

██████████ V rámci výcviku je vyčleněn jeden povinný blok věnovaný používání donucovacích prostředků, který musí být každoročně naplněn. Svědek se dále obecně vyjadřoval k tomu, že se při výcviku vychází ze závazného pokynu policejního prezidenta č. 4/2009. Policisté jsou rozděleni do různých skupin podle toho, kde slouží. Svědek také popsal, jakým způsobem může probíhat použití donucovacích prostředků, včetně poutání osoby. K věci samotné svědek vypověděl, že byl požádán policistkou ██████████ z oddělení ██████████ aby posoudil posuzovaný zákrok včetně možných úderů. Měl k dispozici videozáznam, který však neobsahoval zvukovou stopu a proto byla pro něho tato informace neúplná. Přesto podle názoru svědka byl zákrok obžalovaného ██████████ v pořádku. Domnívá se, že je správné, že zákrok policista dokončil a osoba byla spoutána. K dotazům svědek vypověděl, že na videu viděl úder na stehna, úder nebo možná krytí rukou a úder, který směřoval nějakým způsobem na hlavu, ale úder na hlavu to nebyl, protože z takového úderu by vzniklo zranění. Je to dáno tím, že obušek je ocelový a má malý průřez a i úder nízkou intenzitou má proto devastující účinky. Svědek se vyjadřoval i k fotografiím na čl. 553-555 spisu a uvedl, že se sice dá celý zákrok rozfázovat po jednotlivých sekvencích, ale vždy je důležité vidět celou kontinuitu zákroku, jak vše probíhalo. Může se stát, že dochází pouze k naznačení úderu, který není realizován. Proto podle názoru svědka nemohlo dojít k úderu na hlavu poškozeného, protože nedošlo k žádnému zranění této osoby. Podle svědka žádný předpis neříká, kam by měly směřovat úderý teleskopickým obuškem, ale v rámci přiměřenosti by se měl policista snažit, aby údery byly vedeny na taková místa, aby nezpůsobily závažná zranění. Svědek také vyjádřil domněnku, že obžalovaný zahájil zákrok zřejmě proto, že člověk, proti kterému bylo zakročováno, neuposlechl jeho výzev. Jakýkoliv fyzický kontakt policisty s člověkem je použití donucovacích prostředků, tedy i jakékoliv uchopení. Svědek dále uvedl, že donucovací prostředky se používají podle konkrétní situace, tedy i v situaci, kdy osoba neplní nějaký pokyn. Svědek ██████████ vypověděl, že je od září 2015 zařazen do služby jako ██████████ a s obžalovaným ██████████ se setkává při výcviku. K věci samotné uvedl, že viděl videozáznam zachycující zákrok obžalovaného a dalších policistů. Podle toho, co viděl, zákrok považoval za zákonný a přiměřený. Neviděl nic, co by považoval za nezvládnutí zákroku. Podle metodiky a závazného pokynu policejního prezidia, není specifikováno, kam mají být vedeny úderý teleskopickým obuškem. Z lidského a profesionálního hlediska se však doporučuje, aby případné údery byly vedeny na měkká, osvalená místa, případně klouby. Do oblastí hlavy by mohly být úderý obuškem fatální. Svědek se dále obecně vyjadřoval k tomu, jakým způsobem dochází ke spoutání osoby, proti níž je zakročováno. K předloženému souboru fotografií založenému na čl. 553-555 vypověděl, že podle jeho názoru se jednalo o úder do oblastí ramene, ale nedá se poznat, zda jde o úder naznačený nebo dokončený. Svědek také uvedl, že skutečnost, že osoba, která se zvedá, je chycena za krk a postavena do stoje může být posouzena jako hmat i chvat, protože tímto způsobem se určuje směr, kam se má osoba pohybovat. Podle svědka je problém v tom, že k pořízenému videozáznamu není zvuková stopa a není patrné, jaká proběhla komunikace mezi policisty a osobami na místě.

4. Za souhlasu procesních stran soud v průběhu hlavního líčení přečetl protokoly o výslechu svědků, respektive úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků z přípravného řízení. Svědkyně ██████████ vypověděla, že její manžel byl na brigádě v ██████████ sklízet nějaké listí. Udělala manželovi svačinu a dopoledne mu ji vezla vozidlem taxi na pole. Když přijela, všichni svačili. Po chvíli přijela dvě policejní auta, ze kterých vystoupili policisté a ihned křičeli na přítomné muže, že mají dát vše z rukou pryč. Když křičeli, tak říkali také slova „*jmenem zákona*“. Všichni se divili, co se děje, něco policistům říkali, ale ona sama již neviděla, co se děje, protože šla směrem pryč. Později viděla ██████████ který měl spoutané ruce. Neví, jestli to bylo v policejním autě nebo na poli. Zákrok policie neviděla. K dotazům svědkyně dodala, že manželovi práci na poli nabídl ██████████ Údajně se jednalo o trhání nějakého listí. Ona sama s ██████████ o věci nemluvila. Svědkyně opakovaně zdůraznila, že se nedokáže vyjádřit

k samotnému zákroku policistů, protože ho neviděla. Pokud jí byl přehrán kamerový záznam, uvedla, že sama na záznamu není nikde vidět. Vzpomíná si jen na to, že rostliny na poli hodně zapáchaly a protože měla sebou malé [redacted] tak se zdržovala ve větší vzdálenosti od ostatních. U vlastního zákroku byl naopak její syn [redacted] který manželovi přímo nesl svačinu. [redacted] se nic nestalo, stejně tak jejímu manželovi, ale syn byl strašně vyděšený. Svědkyně [redacted] k dotazům policie uvedla, že na poli v [redacted] dne 29. 9. 2015 vůbec nebyla. Co se stalo, ví jen z vyprávění od svého druha [redacted] a syna [redacted]. Druh [redacted] měl modřiny na ruce od pout a na nohou od obušku a dále měl na pravé straně odřený obličej od toho, jak byl povel na zem. Syna [redacted] po zásahu policistů páily oči i obličej od slzného plynu. Nikdo z nich nebyl na ošetření u lékaře, ani se s ničím neléčil. Svědek [redacted] vypověděl, že jako policista je od roku [redacted] služebně zařazen na oddělení [redacted] v [redacted] konkrétně na [redacted]. Dne 29. 9. 2015 byl telefonicky kontaktován kolegou [redacted] z [redacted] že na poli u [redacted] nějaké osoby sklízí marihuanu. Žádal proto kolegu, aby věc prověřili uniformovaní policisté a pokud vše bude potvrzeno, že se na pole pojedou osobně podívat. Po nějaké době mu [redacted] telefonicky sděloval, že na poli hlídka policie provedla nějaký zákrok a že pole s konopím by mělo být osázeno tzv. technickým konopím a vše má být ohlášeno na celní správě jeho majitelem. Dále svědek vypověděl, že po této informaci se rozhodl společně s kolegou zkontrolovat přímo pole. V té době stále několik osob sklízelo konopí a byla zde také jedna hlídka uniformované policie. Policisté na místě mu řekli, že majitel konopí odjel na [redacted] oddělení předložit potřebné doklady. S kolegou odebrali vzorek z rostlin, ve kterém nebyla potvrzena přítomnost THC. Všechny rostliny na poli byly vzhledově zhruba stejné. K doplňujícím dotazům svědek dále uvedl, že nezná osobu jménem [redacted]. O pěstování konopí na pozemku u [redacted] se dozvěděl, až od kolegy [redacted] kterému řekl, aby na místo zajela uniformovaná hlídka věc prověřit. Až zpětně se dozvěděl, že prověrku prováděli policisté z oddělení [redacted] a na místě došlo k nějakému problému. K dalším dotazům vypověděl, že on sám ani kolegové neměli informace o tom, že na poli u [redacted] je legálně pěstováno technické konopí s vědomím celního úřadu. Obdobně nevěděl, že takové pěstování proběhlo i v loňském roce. Pohledem na pěstovanou kulturu není schopen rozeznat technické konopí od konopí obsahujícího THC. Přítomnost THC lze zjistit pouze pomocí detekčního testu. Takový test byl k dispozici pouze na oddělení [redacted] policie. Když s kolegou přijel na místo, kde probíhala sklizeň, sklízeli konopí [redacted] a [redacted] jejich matka a další dvě nezletilé děti. Ptal se proto, proč děti nejsou ve škole, neboť byl běžný pracovní den, ale děti tvrdily, že mají mít prázdniny. Závěrem svědek vypověděl, že nikdy v minulosti [redacted] policie ani přímo [redacted] neobdržela od Celního úřadu pro kraj žádné informace o pěstování technického konopí na území okresu. Svědek [redacted] vypověděl, že dne 29. 9. 2015 vykonával denní službu na [redacted] oddělení [redacted]. Vzpomíná si, že komunikoval radiostanicí s obžalovaným [redacted] ohledně toho, jaké jsou k dispozici policejní hlídky. Kolega s volacím znakem [redacted] reagoval na hlášení obžalovaného a hlídka vyjela směrem na [redacted] kde bylo možné předpokládat, že se někdo bude snažit utíkat z pole. Nakonec, ale k žádnému zákroku nedošlo a společně s kolegou se vrátili na [redacted] oddělení. Na oddělení si všiml, že byli zajištěni dva muži, kteří byli krátce na to propuštěni. Žádné konkrétní informace o pěstování nebo sklizni konopí na pozemku u [redacted] neměl. Se zadrženými otcem a synem [redacted] z [redacted] [redacted] nemluvil. Svědek [redacted] vypověděl, že před nástupem výkonu trestu byl příležitostným uživatelem marihuany, kterou kouřil. K dotazu uvedl, že ví o poli marihuany v [redacted] kousek od [redacted]. Sám viděl, že se na poli konopí pěstuje v roce 2015. Na poli si jednou byl trochu konopí natrhat a uložil si jej do batohu. Následně byl v [redacted] kontrolován hlídkou policie a musel vysvětlit, odkud má stonek konopí. Řekl, že stonek utrhl na poli kousek od [redacted]. Policisté stonek rozšlapali a pak ho propustili. I přesto zkoušel konopí vykouřit, ale nemělo žádné účinky a bylo nepoživatelné. O konopí podal informaci

uniformovaným policistům, kteří měli na uniformě označení [REDAKCE] Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že jako policista je zařazen na [REDAKCE] pracovišti [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE]. Dne 29. 9. 2015 měl denní směnu a telefonicky mluvil s policistou [REDAKCE] který ho informoval o tom, že od kolegy [REDAKCE] zjistil, že u [REDAKCE] na poli sklízí nějaké osoby marihuanu, kterou nakládají do dvou dodávek. Protože nedělá problematiku [REDAKCE] kontaktoval kolegu [REDAKCE] [REDAKCE] který mu sdělil, že nemůže věc okamžitě prověřit, protože nemá služební auto. Protože v té době nebyl k dispozici ani výjezd [REDAKCE] oddělení [REDAKCE] [REDAKCE] který byl někde na nápadu trestné činnosti, napadlo ho zavolat na [REDAKCE] [REDAKCE] zda by neměli k dispozici hlídku policistů. Osobně hovořil s obžalovaným [REDAKCE] a popsal mu situaci. Obžalovaný mu přislíbil, že věc prověří. Po určité době si všiml, že do krátkodobé cely byl předveden [REDAKCE] [REDAKCE] a nějaký mladý muž. Na cele vše proběhlo v klidu, bylo zřejmé, že mladý muž má umytý obličej a utírá se ručníkem. Následně byli muži propuštěni. Až později se dozvěděl, že policistům bylo tvrzeno, že u [REDAKCE] je pěstováno technické konopí. Doklady měl následně přivést majitel na [REDAKCE] oddělení. Proto tuto informaci volal kolegovi [REDAKCE] [REDAKCE] který na pole odjel a orientačním testem zjistil, že pěstované konopí skutečně neobsahuje THC. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že nezná osobu jménem [REDAKCE] [REDAKCE]. Informaci o poli s konopím obdržel až telefonicky od policisty [REDAKCE] Obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] žádal jako [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] aby policisté v uniformě provedli prověrku na místě. Svědek také uvedl, že ani on ani nikdo z jeho kolegů neměl informace od Celního úřadu pro [REDAKCE] kraj, že na poli je pěstováno technické konopí. Pohledově není schopen kulturu technického konopí od konopí obsahujícího THC odlišit.

5. Při hlavním líčení byl soudem vyslechnut také znalec [REDAKCE] [REDAKCE] který před soudem přečetl závěry svého znaleckého posudku č. [REDAKCE] ze dne 22. 2. 2016. Znalec z oboru kriminalistika, odvětví se zvláštní specializací sebeobrana, služební zákroky, vedení boje zblízka setrval na všech závěrech, které z posudku vyplynuly. Konkrétně uvedl, že příjezd policistů na místo považoval za odůvodněný a to, že se velení ujal obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jako nejrespektovanější policista považoval za správné. Podle znalce policisté užili výzev jménem zákona, s upozorněním na použití donucovacích prostředků. Výzvy byly konkrétní a srozumitelné. Výzvy zaznamenaly i později zadrženi lidé. Znalec také uvedl, že úchop poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] před použitím donucovacích prostředků považuje za hmat méně nebezpečný, zdůrazňující vážnost požadované činnosti. Následně strčení do policisty (obžalovaného) lze označit jako násilí proti úřední osobě, se snahou působit na výkon její pravomoci. Podle znalce byl počet úderů obuškem i pořadí úderů včetně jejich cílení adekvátní. Je to doloženo i tím, že nedošlo k závažným poraněním [REDAKCE] ani [REDAKCE] [REDAKCE]. Kromě těchto závěrů znalec sdělil, že policista ze zákona používá donucovací prostředek podle vývoje situace a je pouze na jeho výběru, jaký donucovací prostředek použije. Útok je vždy primární a obrana je sekundární. Znalec zopakoval, že podle jeho názoru neshledal, že by policisté v zákroku pochybili. Nikde není specifikováno, kam je možno osobu udeřit obuškem a kam nikoliv. K dalším dotazům znalec uvedl, že posudek ve věci zpracoval dne 22. 2. 2016. Na videozáznamu z celého zákroku, který si prohlížel několikrát, neviděl úder obuškem, který měl směřovat na hlavu. Znalci byl při hlavním líčení předložen soubor fotografií na čl. 537 a následující. Znalec uvedl, že je vidět, že obušek směřuje do horní části těla poškozeného, ale není zjištěná žádná stopa po skutečném úderu. To, že je někdo napřážený, neznamená, že skutečně dojde k úderu do hlavy. Podle znalce se v podstatě jedná o náprahový signál. V případě dokončeného úderu by obušek zanechal na hlavě či obličeji poškozeného minimálně hematom kulovitěho typu nebo by spíše došlo k roztržení pokožky. Ani po předložení fotografií, znalec neměl důvod měnit závěry svého posudku. V přítomnosti znalce byl přehráván videozáznam s důrazem na zpomalený záznam zachycující zákrok obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Znalec po přehrávání uvedl, že právě tento videozáznam měl k dispozici

již při zpracování znaleckého posudku. Znalec nic na závěrech, ke kterým v minulosti dospěl, v průběhu hlavního líčení, nezměnil.

6. V průběhu hlavního líčení byly soudem provedeny také důkazy listinného charakteru. Konkrétně se jedná o důkazy shromážděné jednak v průběhu přípravného řízení, ale i následně v řízení před soudem. Podle trestního oznámení se za společnost MABEKO, s.r.o. obrátil na Generální inspekci bezpečnostních sborů jejich právní zástupce. Z trestního oznámení je patrné, že stěžovatel považuje zákrok policie za nepochopitelný, brutální a bezdůvodný. V oznámení je mj. uvedeno také to, že poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] byl napaden a brutálně bit kovovými teleskopickými obuškami do nohou, ramen a po celém těle. Podobně byl napaden také [REDAKCE] [REDAKCE] který byl po použití slzného plynu přitisknut k zemi, kopán policisty a ponechán dvacet minut se slzným plynem v očích. Spisový materiál rovněž obsahuje úřední záznam, který byl sepsán k věci obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] dne 29. 9. 2015. Podle úředního záznamu o průběhu služby [REDAKCE] [REDAKCE] (policisté [REDAKCE] a [REDAKCE] byl dne 28. 9. 2015 kontrolován [REDAKCE] [REDAKCE]. Z listin, které předložil svědek [REDAKCE] plyne, že Celnímu úřadu pro [REDAKCE] kraj, bylo dne 21. 9. 2015 doručeno hlášení [REDAKCE] [REDAKCE] jako osoby pěstující konopí v průběhu roku 2015. Z formuláře je zřejmé, že konopí odrůdy Fedora 17 má být sklízeno dne 28. 9. 2015 na pozemku parcelního čísla [REDAKCE] o výměře jednoho hektaru, katastrální území [REDAKCE] u [REDAKCE]. Jako kontaktní osoba je ve formuláři uveden svědek [REDAKCE] [REDAKCE]. Podle dohod o provedení práce uzavřených dne 29. 9. 2015 mezi společností MABEKO, s.r.o. a [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] měly uvedené osoby provádět sběr technického konopí odrůda Fedora 17 v době od 28. 9. 2015 do 2. 10. 2015. Z listin pořizovaných z katastru nemovitostí plyne, že pozemek parcelní číslo [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] u [REDAKCE] má výměru 116 227 m², druh pozemku orná půda. Jako vlastník pozemku je evidována [REDAKCE] [REDAKCE]. Pozemek je také graficky znázorněn v příslušných mapových podkladech. Do spisového materiálu byly založeny rovněž fotografie poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] pořizené pravděpodobně svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] dne 2. 10. 2015. Na fotografiích je detail pravé části hlavy poškozeného s viditelnými odřeninami, a dále jsou vyfoceny hematomy v oblasti zápěstí a zad. Podle lékařské zprávy byl poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] u pediatra [REDAKCE] [REDAKCE] vyšetřen dne 29. 9. 2015. Podle lékařky měl poškozený objektivně drobné exkoriace kůže na čele. Dále udával bolestivou hybnost levého lokte a měl lehce nastříklé spojivky. Lékařka doporučila poškozenému pouze studené obklady na otok čela a septonex do očí. U poškozeného bylo provedeno RTG vyšetření lebky a levého lokte, ale nebyl zjištěn žádný patologický nálezn. Léčbu lékařka odhadla na maximálně tři až pět dnů. Do spisu byl také založen úřední záznam, ve kterém bylo provedeno vyhodnocení údajů o telekomunikačním provozu, který uskutečnili svědci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] dne 29. 9. 2015 v čase 09:41 hodin až 13:03 hodin. Odborným vyjádřením, zpracovaným Ředitelstvím služby pořádkové policie, Policejního prezidia ČR byl vyhodnocen postup jednotlivých policistů zúčastněných na zákroku proti sběračům technického konopí. Zpracovatel odborného vyjádření uzavírá po analýze spisového materiálu věc tak, že použití donucovacích prostředků ze strany zasahujících policistů - obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a svědky [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] bylo oprávněné, přiměřené a v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Dále zpracovatel odborného vyjádření také uvedl, že povinnost uposlechnout výzvy policie, stanovené v § 114 zákona č. 273/2008 Sb. je určena každé fyzické či právnické osobě. Výjimku může stanovit pouze zákon o policii nebo jiný právní předpis. Obecně platí, že na protiprávnost jednání policisty je možno si stěžovat, podat žalobu či trestní oznámení až ex post. Ústava, Listina základních práva a svobod ani žádná jiná právní norma nepřipouštějí, aby občané uposlechlí či neuposlechlí pokyny policisty až teprve na základě vlastního zhodnocení zákonnosti jeho postupu. Do spisu byly založeny také úřední záznamy o použití donucovacích prostředků, které zpracovali policisté - obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] a svědci [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] do úředního

záznamu zachytil, že použil proti poškozenému [REDACTED] [REDACTED] hmaty, chvaty, údery a kopy, obušek a jiný úderný prostředek. Konkrétně je zaznamenáno použití hmatů, chvatů, jednoho kopu na spodní končetiny a obušku na končetiny. Svědek [REDACTED] použil proti poškozenému [REDACTED] [REDACTED] hmaty, chvaty, údery a kopy a stejné donucovací prostředky a ještě slzotvorný, elektrický nebo jiný dočasně zneschopňující prostředek, použili také svědci [REDACTED] a [REDACTED] proti poškozenému [REDACTED] [REDACTED]. Z úředních záznamů o zajištění osob vyplývá, že [REDACTED] i [REDACTED] byli shodně zajištěni dne 29. 9. 2015 v 11:05 hodin. V rámci posuzované věci, byly všemi policisty zpracovány úřední záznamy popisující jejich činnost na místě. Záznamy byly vypracovány ve dnech 2. 10. 2015, 4. 10. 2015 a 5. 10. 2015. Dne 27. 10. 2015 byl vyhotoven úřední záznam, kterým byla vyhodnocena radiová a telefonní komunikace uskutečněná dne 29. 9. 2015 v čase 10:52 hodin až 12:55 hodin. Ze závěru úředního záznamu je zřejmé, že policisté územního odboru [REDACTED] [REDACTED] vyrazili s vědomím [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED] dne 29. 9. 2015 ve zhruba 10:52 hodin na prověrku získaného poznatku k možnému pěstování a sklizení konopí na poli u obce [REDACTED] – [REDACTED]. Zde po předchozích výzvách provedli zákrok proti dvěma osobám. Za použití donucovacích prostředků, osoby zajistili a převezli na oddělení policie v [REDACTED] [REDACTED]. Na místě zákroku neměl nikdo z přítomných písemné podklady dokumentující fakt, že se jedná o sklizeň technického konopí. Tato skutečnost byla až následně ověřena pracovníky [REDACTED] [REDACTED] policie a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kteří provedli orientační test pěstovaného konopí. O celém zákroku byl po jeho skončení telefonicky informován, v rámci hlášené služby, [REDACTED] [REDACTED] obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Z úředního záznamu o vyhodnocení kamerových záznamů z budovy [REDACTED] [REDACTED] oddělení [REDACTED] plyne, že poškozený [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] byli předvedeni na toto [REDACTED] oddělení dne 29. 9. 2015 v 11:36 hodin a následně byli propuštěni stejný den v 12:08 hodin. Na policii byla oběma poškozeným sejmuta pouta a před umístěním do cely pod dohledem policisty bylo umožněno poškozenému [REDACTED] [REDACTED] aby si umyl obličej a byl mu poskytnut ručník. Podle plánů služeb [REDACTED] [REDACTED] měli dne 29. 9. 2018, kromě jiných, službu rovněž policisté - obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] a svědci [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. Z dalších založených listin bylo soudem zjištěno, že Celní úřad pro [REDACTED] kraj měl podané hlášení o pěstování technického konopí [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Svědek [REDACTED] [REDACTED] byl uváděn v dokladech jako kontaktní osoba za účelem komunikace s celním úřadem. Majitelem pozemku, kde bylo hlášeno pěstování konopí, byla [REDACTED] [REDACTED]. Fyzická kontrola ze strany celního úřadu na pozemku [REDACTED] podle zprávy ze dne 16. 10. 2015 provedena nebyla. Tiskový mluvčí celního úřadu žádnou informaci o pěstování technického konopí policii nepředával. Zástupce ředitele příslušného odboru Generálního ředitelství cel sdělil, že pěstitelé technického konopí a máku mají pouze ohlašovací povinnost podle § 29 zákona č. 167/1998 Sb., ale žádné povolení k pěstování zmiňovaných plodin na území našeho státu není třeba. Povinnost celního úřadu předávat jednotlivá hlášení pěstitelů Policii ČR ukládá ustanovení § 43 odst. 3 citovaného zákona. Tato zákonná povinnost je plněna tím způsobem, že celní úřady hlášení evidují v aplikaci „mák a konopí“ a informace z této aplikace jsou přenášeny do adresáře Národní protidrogové centrály. Přístup do takového souboru je možný pouze prostřednictvím přiděleného uživatelského účtu a hesla. Tento způsob předání hlášení byl dohodnut mezi zástupci Generálního ředitelství cel a Národní protidrogové centrály v roce 2005. Do spisu byly založeny i kompletní informace založené v systému evidence trestního řízení (ETR), popisující, zda někdy před datem 29. 9. 2015 byly použity donucovací prostředky proti poškozeným [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] a svědku [REDACTED] [REDACTED]. Z poskytnutých výstupů vyplývá, že donucovací prostředky byly použity pouze proti [REDACTED] [REDACTED] v březnu 2013 v souvislosti s vloupáním do rodinného domu ve [REDACTED] u [REDACTED] [REDACTED]. Proti [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] žádné donucovací prostředky použity nebyly. Dne 2. 10. 2015 policie – [REDACTED] oddělení v [REDACTED] [REDACTED] oznámila městu [REDACTED] [REDACTED] že poškození [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] jsou podezřelí z přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu § 47

odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. Městský úřad v [redacted] toto oznámení odložil dne 8. 2. 2016 ve smyslu ustanovení § 66 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. Spisový materiál obsahuje také výpisy z evidence obyvatel a zprávy ohledně poškozených [redacted] a [redacted] a dále svědků [redacted] a [redacted]. Do spisu byly založeny rovněž různé podněty, včetně anonymních, reagující na internetové zprávy, které popisovaly zákrok policistů proti sběračům technického konopí. Jako listinný důkaz bylo přečteno rovněž vyjádření Krajského ředitelství policie, odboru [redacted] i vyjádření [redacted] územního odboru v [redacted]. Podle těchto listin vznikla krajská pořádková jednotka, jako dočasná jednotka, rozkazem ředitele Krajského ředitelství policie [redacted] kraje v roce 2010. Jednotka je složena z pořádkových jednotek územních odborů krajského ředitelství policie, operační skupiny, kynologického, eskortního a technického družstva. Obžalovaný [redacted] a svědci [redacted] mají v jednotce [redacted]. Žádný z velitelů [redacted] nemá personální pravomoc nad policisty zařazenými do jednotky. Zpracovatel ve vyjádření také uvedl, že zákrok pod jednotným velením je upraven v § 59 zákona č. 273/2008 Sb. V případě zákroku pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky, případně jeho nadřízený. Takové rozhodnutí musí být zadokumentováno záznamovou technikou nebo listinou. Naproti tomu při běžném výkonu služby, při služebním zákroku více hlídek, na místě volí donucovací prostředky každý policista sám podle konkrétní situace, v souladu s ustanovením § 53 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb. Při zákroku více hlídek, není nijak formálně určena podřízenost či nadřízenost zakročujících policistů. Podle vedoucího Územního odboru [redacted] byl dne 29. 9. 2015 obžalovaný [redacted] velen do služby jako [redacted] oddělení [redacted]. Byl pověřen [redacted] činností a z důvodu nepřítomnosti [redacted] oddělení také jeho [redacted]. V této době nebyl velen do [redacted] či [redacted] činnosti. Na místo vlastního zákroku se dostavil na základě oznámení dalších policistů. Prováděl zde šetření ve věci a v jeho průběhu použil donucovací prostředky. Na místě se nejednalo o zákrok pod jednotným velením. Podle odborného vyjádření, zpracovaného znalcem [redacted] bylo soudem zjištěno, že zlomeniny kostí nejsou typickým následkem úderu teleskopickým obuškem, vznikají naopak zřídka. Největší ranivost má závaží na konci obušku, které bývá válcovitého tvaru a při švihů má největší úhlovou rychlost. S výjimkou oblasti spánku a tenkých kostí obličej, zásah koncem teleskopického obušku způsobí zhmoždění až tržnou ránu měkkých lebních pokrývek a zpravidla vpáčení jen zevní desky lební kosti bez negativního vlivu na vnitřní. Typickým poraněním úderem obušku je zlomenina loketní kosti či článků prstů, zasažením horní končetiny, zvednuté v pasivní obraně. Největší ranivost má závaží na konci obušku a plná tyčka posledního dílu obušku. V posuzované věci lze vyvodit možný zásah [redacted] do týlní či temenní krajiny hlavy, ale skutečně vzniklé poranění [redacted] bylo lehké, resp. zanedbatelné závažnosti, jestliže po incidentu neuváděl žádné poranění a ani nevyhledal lékařskou péči. Z listinných důkazů vztahující se k osobě obžalovaného [redacted] plyne, že obžalovaný nemá žádný záznam v Rejstříku trestů a v místě bydliště nebyl potrestán pro žádný přestupek. Podle služební charakteristiky je ve služebním poměru od [redacted] a k datu hlavního líčení byl zařazen ve [redacted]. Podle nadřízeného si své úkoly a povinnosti plní řádně a svědomitě, dosahuje velmi dobrých pracovních výsledků. Z hlediska morálních vlastností ho nadřízený hodnotí jako slušného, zdvořilého, komunikativního, který jedná podle etického kodexu a policii dobře reprezentuje. Podle přehledu odměn a trestů vykazuje obžalovaný [redacted] velké množství odměn ve formě peněžitých darů od dubna 2003 až do prosince 2015. Naproti tomu byl obžalovaný pouze [redacted] kázeňsky trestán. V [redacted] případě bylo upuštěno od trestu, [redacted] byl písemně napomenut a [redacted] mu byl na měsíc snížen plat o

█ procenta. Jednalo se o přestupky proti bezpečnosti silničního provozu a ve dvou případech o ztrátu služebního průkazu.

7. S ohledem na právní kvalifikaci jednání obžalovaného █ █ █ █ █ použitou státním zástupcem v obžalobě, považuje okresní soud obecně za vhodné uvést následující. Objektem trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby ve smyslu § 329 trestního zákoníku je zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, který je v souladu s právním řádem, a na ochraně práv a povinností fyzických a právnických osob. K naplnění skutkové podstaty tohoto trestného činu se vyžaduje, aby se činu dopustila úřední osoba jednou ze tří taxativně uvedených forem jednání: a) výkonem své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, b) překročením své pravomoci, nebo c) nesplněním povinnosti vyplývající z její pravomoci. Z hlediska zavinění musí úmysl pachatele kromě jednání zahrnovat i úmysl způsobit někomu škodu nebo jinou závažnou újmu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch. K trestní odpovědnosti pachatele jako úřední osoby se vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností. Úřední osoba musí podle obecné definice uvedené v § 127 trestního zákoníku splňovat následující znaky: a) jde o některou osobu vyjmenovanou v písmenech a) až i), která b) plní úkoly státu nebo společnosti a c) používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Úřední osobou je podle § 127 odstavec 1 písmeno e) trestního zákoníku příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru nebo strážník obecní policie. Znak v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu charakterizuje pohnutku pachatele, takže k dokonání činu není třeba, aby škoda nebo újma skutečně vznikla. U pojmu vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, jde o porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy na podkladě zákona vydané. Pachatel jedná úmyslně aktivně v rozporu s takovou právní normou anebo úmyslně konkrétní právní normu obchází.
8. Okresní soud v České Lípě provedl ve věci rozsáhlé dokazování zcela v souladu se všemi návrhy procesní stran. Žádný z navržených důkazů nebyl soudem odmítnut nebo neproveden. Po zevrubné vyhodnocení všech důkazů dospěl soud k závěru vyjádřenému ve výrokové části rozsudku. Státní zástupce v obžalobě zjednodušeně řečeno argumentoval zejména tím, že █ společnosti MABEKO, s.r.o. - svědek █ █ █ █ █ řádně ohlásil pěstování osiva konopí Fedora 17 i plánovanou sklizeň této plodiny a tyto informace zaevidoval celní úřad do příslušné elektronické aplikace a informace byly přeneseny i do adresáře Národní protidrogové centrály. Tyto informace však nezjistil ani policista - svědek █ █ █ █ █ z █ █ █ █ █ ani další policisté, ale naopak byl obžalovaný █ █ █ █ █ požádán, aby provedl prověrku na poli v █ █ █ █ █ u █ █ █ █ █. Obžalovaný následně ve společnosti dalších policistů vyrazil na pole, kde došlo k posuzovanému zákroku. K takovému zákroku proto vůbec nemělo dojít. Podle státního zástupce také měl obžalovaný █ █ █ █ █ předpokládat, že jde o povolenou činnost i z toho faktu, jak velké bylo pole s pěstovaným konopím. Přesto bez bližšího vysvětlení zahájil použití donucovacích prostředků proti nevinným lidem a poškodil práva těchto osob i společnosti MABEKO, s.r.o. Stejným důkazem jsou podle státního zástupce videozáznamy a fotodokumentace z těchto záznamů, které byly pořízeny ze záběru předních kamer služebních vozidel policie. Podle státního zástupce je zřejmé, že obžalovaný █ █ █ █ █ v rámci šesti rychlých úderů teleskopickým obuškem jednou udeřil také na hlavu poškozeného. Obžalovaný proto postupoval zjevně v rozporu s příslušnými zákonnými i podzákonnými předpisy. Z provedených důkazů lze podle názoru Okresního soudu v České Lípě v podstatě souhlasit s argumentací státního zástupce pouze v první části odůvodnění obžaloby, ve které státní zástupce argumentuje tím, že pěstování technického konopí odrůdy Fedora 17 bylo řádným způsobem ohlášeno Celnímu úřadu pro █ █ █ █ █ kraj. Z dokazování soud zjistil, že █ █ █ █ █ společnosti MABEKO, s.r.o. - svědek █ █ █ █ █ sice nebyl osobou, která technické konopí pěstovala, neboť tím byl █ █ █ █ █ ale █ █ █ █ █ figuroval v ohlášení jako kontaktní osoba pro příslušný celní úřad. Faktem rovněž je, že celní úřad splnil svou

zákonnou povinností tím, že informaci [redacted] [redacted] zaevidoval do příslušné elektronické aplikace, která byla na základě dohody přístupná i Národní protidrogové centrále a zprostředkovaně i Policii ČR. Na druhou stranu však bylo bezpečně prokázáno také to, že nikdo z příslušných policistů Policie ČR z Územního odboru [redacted] a to ani specialisté pracující po [redacted] [redacted] až do zahájení šetření celé věci, nevěděl o takové možnosti získání informací a nevěděl proto ani to, že na území okresu [redacted] [redacted] je na poli pěstováno [redacted] [redacted] technické konopí odrůdy Fedora 17. Touto informací zjevně nedisponoval ani příslušný [redacted] [redacted] policie [redacted] kraje, s jehož vědomím obžalovaný [redacted] [redacted] [redacted] společně s dalšími policisty odejel prověřit poznatek o údajném sklizení pole s konopím. Pokud by policie těmito informacemi disponovala, pak lze jistě hypoteticky učinit závěr, že by zřejmě k žádnému zásahu na poli proti sběračům plodiny konopí Fedora 17 vůbec nedošlo. Okresní soud v České Lípě nicméně řešil právě opačnou situaci, tedy obžalobu podanou státním zástupcem na konkrétního policistu pro jeho konkrétní zákrok. Obžalobou bylo tvrzeno, že obžalovaný [redacted] [redacted] [redacted] jako [redacted] [redacted] zorganizoval a následně řídil spolu s dalšími policisty nedůvodný zásah proti brigádníkům najatým svědkem [redacted] [redacted]. Obžalovaný [redacted] [redacted] se v podstatě od počátku přípravného řízení hájil tím, že byl požádán kolegou z [redacted] policie o prověření poznatku o sběru marihuany. Neměl důvod s kolegou polemizovat o oprávněnosti jeho požadavku, vzal s sebou výjezdovou hlídku [redacted] a společně s dalším policistou odejel na místo, kde došlo k zákroku. Měl [redacted] hodnost mezi policisty, a proto vystupoval jako [redacted] ale nebyl [redacted] akce, ani nešlo o zákrok pod jednotným velením. K samotnému zákroku na svoji obhajobu popsal, že neměl v úmyslu nikoho poškodit, ale proti poškozenému [redacted] [redacted] zasáhl proto, že ten nerespektoval jeho zákonné výzvy s výstrahou a pokyny, které zdůraznil uchopením poškozeného, kterým se fyzicky vzepřel. Proto proti poškozenému následně použil rovněž údery obuškem i kop a poškozeného na zemi spoutal. Z listinných důkazů byla prokázána obhajoba obžalovaného [redacted] [redacted] [redacted] že dne 29. 9. 2015 na pozemku č. [redacted] v katastrálním území [redacted] u [redacted] nefiguroval jako [redacted] [redacted] a ani se nejednalo o zákrok pod jednotným velením. Tyto skutečnosti vyplývají z jednoznačných vyjádření [redacted] územního odboru [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] i z vyjádření Krajského ředitelství policie [redacted] kraje, které soud přečetl. Obžalovaný [redacted] [redacted] [redacted] byl dne 29. 9. 2015 velen do služby [redacted] [redacted]. V tomto směru se rovněž potvrdila obhajoba, kterou obžalovaný uplatnil, tedy že byl požádán policistou z [redacted] policie – svědkem [redacted] [redacted] aby provedl prověrku poznatku o údajném nelegálním pěstování konopí na blíže nespecifikovaném místě u obce [redacted]. Obžalovaný se hájil tím, že neměl důvod polemizovat s žádostí kolegy z [redacted] policie, a že další policisty z [redacted] služby vyzval k tomu, aby jej následovali v souladu se svým služebním zařazením. Tato obhajoba byla potvrzena zejména výpovědí policisty - svědka [redacted] [redacted] který vypověděl, že se na obžalovaného obrátil jako na představitele „uniformované policie“, protože v té době nebyla na [redacted] oddělení v [redacted] [redacted] k dispozici žádná hlídka, která by mohla prověřit čerstvě získaný poznatek od policisty [redacted] [redacted]. Svědek [redacted] [redacted] sám iniciativně prošetřoval získanou informaci o možném nelegálním pěstování konopí na poli u [redacted] a když toto pole objevil a zjistil, že právě dochází ke sklizni zde pěstované plodiny, informoval svého kolegu - svědka [redacted] [redacted] který se následně obrátil na [redacted] [redacted]. To vše plyne z výpovědí právě zmíněných svědků. Svědek [redacted] [redacted] následně komunikoval se svým kolegou [redacted] [redacted] který byl zařazen na [redacted] [redacted] [redacted] ve své výpovědi potvrdil, že sám nijak neprověřoval získanou informaci, neboť neměl k dispozici služební vozidlo ani kolegu, ale naopak svědka [redacted] žádal, aby získaná informace byla prověřena uniformovanými policisty. Ani jeden zmíněných svědků, jak již bylo uvedeno výše, nic nevěděl o elektronické aplikaci „mák a konopí“, ze které by se daly případně čerpat zásadní informace. Touto informací nedisponoval z logiky věci ani obžalovaný [redacted] [redacted] [redacted] a těžko mu lze klást za vinu, že legálnost pěstovaného konopí mohl vyvodit z velikostí

celého pole s plodinou. Obžalovaný se rovněž hájil tím, že po příjezdu na místo vlastního zákroku společně s dalšími policisty, převzal iniciativu jako policista s [REDACTED] [REDACTED]. Zde jako první začal po vystoupení ze služebního vozidla pokynovat všechny přítomné osoby zákonnými výzvami. Obžalovaný zdůraznil, že podle jeho názoru byly pokyny jasné, srozumitelné, jednoznačné a primárně mu šlo o to, aby osoby na místě měly prázdné ruce, tedy nehrozilo od nich policistům žádné nebezpečí a aby se přesunuly do určeného místa. Vzhledem k tomu, že osoby nereagovaly dostatečně rychle, zopakoval svůj požadavek a přidal výzvu s výstrahou, umocněnou vytažením teleskopického obušku. Podle obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] na tuto důraznou výzvu reagovaly všechny přítomné osoby, s výjimkou poškozeného [REDACTED] [REDACTED]. Proto také přistoupil k tomuto poškozenému a snažil se jej rukou nasměrovat do příslušného místa a přitom jej uchopil za týl. Poškozený [REDACTED] [REDACTED] na tento donucovací prostředek reagoval nejen slovně, ale i fyzicky a obžalovaného od sebe odstrčil. Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] takové jednání považoval za jednoznačný fyzický odpor, a proto proti poškozenému použil opakované úderý teleskopickým obuškem. Následně použil i tzv. podmet, nebo-li kopnutí do nohy poškozeného a pak společně s dalším policistou poškozeného spoutal. Obžalovaný se rovněž hájil tím, že postupoval nacvičeným způsobem a rozhodně neměl v úmyslu nikoho při zákroku poškodit, ale musel dokončit zákrok, kterému se poškozený vzepřel. Obžalovaný vyloučil, že by jakýkoliv úder obuškem vedl vědomě proti hlavě poškozeného a na této obhajobě setrval, i když byl konfrontován s videozáznamem a fotografiemi z videa. Po spoutání byl poškozený [REDACTED] [REDACTED] i jeho syn [REDACTED] [REDACTED] proti, kterému zasáhli jiní policisté zajištění a odvezení na [REDACTED] oddělení do [REDACTED]. Poškozeným bylo umožněno, aby jim byl přivolán lékař, ale to odmítli. Podle obžalovaného na nich nebylo vidět žádné zásadní zranění a po provedení nezbytných úkonů byli propuštěni na svobodu. Obžalovaný zdůraznil, že celou věc podrobně popsal v úředních záznamech, popsal i použití donucovacích prostředků a splnil svou povinnost nahlásit věc operačnímu důstojníkovi i nadřízenému. I tato obhajoba byla podle mínění soudu potvrzena provedenými důkazy a to včetně přehrání videozáznamu zákroku i prohlídky pořízených fotografií. Videozáznamy i fotografie měl navíc k dispozici znalec [REDACTED] [REDACTED] který vypracoval znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví sebeobrana, služební zákroky a vedení boje zblízka. Znalec rozhodně setrval na závěrech, které učinil ještě před podáním obžaloby a to i v situaci, kdy měl možnost znovu vidět videozáznam i z něho pořízené fotografie. Znalec potvrdil uplatněnou obhajobu obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] neboť uvedl, že obžalovaný zřejmě reagoval adekvátně na nerespektování výzvy ze strany poškozeného [REDACTED] [REDACTED] proti kterému následně provedl zákrok, který dokončil za pomoci donucovacích prostředků. Znalec jednoznačně vyloučil, že by z videozáznamu či fotografií byl vidět úder teleskopickým obuškem na hlavu poškozeného, tak jak dovozoval státní zástupce. V tomto směru znalec vypověděl, že se nemohlo jednat o úder na hlavu, protože v takovém případě, by úder musel zanechat nějaké ranivé stopy na místě dopadu těžkého teleskopického obušku. Podle znalce se nejspíše jednalo jen o tzv. nápráhový signál. Znalec se vyjadřoval také k činnosti dalších policistů na místě, u kterých také neshledal nic, co by neodpovídalo nacvičeným postupům. Obdobné závěry jako znalec [REDACTED] [REDACTED] učinil rovněž zpracovatel odborného vyjádření, které bylo před soudem rovněž přečteno. Z odborného vyjádření znalce [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] bylo zjištěno, že po úderu teleskopickým obuškem do oblasti hlavy (s výjimkou tenké spánkové kosti), by s největší pravděpodobností nedošlo ke zlomenině kosti, ale rozhodně by došlo ke způsobení zranění. Největší ranivý efekt má podle zpracovatele odborného vyjádření poslední teleskopická část obušku, resp. špička obušku s ohledem na největší úhlovou rychlost. Tento zpracovatel se shodl se znalcem [REDACTED] [REDACTED] v tom směru, že by úder zřejmě způsobil středně těžké poranění a hlavně tržně zhmožděnou ránu v oblasti dopadu úderu. Oba se také shodli v tom, že sám poškozený [REDACTED] [REDACTED] po incidentu neuváděl žádné poranění hlavy ani nevyhledal lékařskou péči a skutečně vzniklé poranění bylo v jeho případě jen lehké či zanedbatelné závažnosti. Ani okresní soud nezjistil po přehrání videozáznamu a prohlídce souboru fotografií,

že by tyto závěry neodpovídaly těmto důkazům. Tomuto zjištění nakonec odpovídají i fotografie zranění poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] datované zřejmě dne 2. 10. 2015. Na těchto fotografiích pořízených třetí den po posuzované události jsou viditelné hojící se odřeny na pravé tváři a čele poškozeného a hematomy na noze a zádech. To zjevně odpovídá tomu, že poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] byl sveden při poutání na zem a přitom si odřel tvář a čelo od nerovného povrchu polní cesty a viditelné pruhovité hematomy odpovídají úderům teleskopickým obuškem do oblasti nohou a zad poškozeného. Takto současně nebylo fotograficky zdokumentováno nic z čeho by mohl soud dojít také k závěru, že poškozený byl udřen teleskopickým obuškem rovněž kamkoliv do oblasti hlavy, neboť podle úvahy státního zástupce, poukazující zejména na fotodokumentaci ve spise (například č.l. 554-5) měl být obžalovaným [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] veden úder obuškem rovněž na levou polovinu hlavy či krku poškozeného. Rovněž před soudem další slyšení policisté, kteří se přímo podíleli na zákroku, popisovali situaci v souladu s obhajobou uplatněnou obžalovaným. Svědci se tedy shodli, že po vystoupení z aut, začal obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vydávat pokyny směrem k osobám na místě, na které nebylo zcela reagováno, a když jeden z mužů později označen jako poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] se fyzicky ohradil proti prováděnému zákroku, tak proti němu obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] použil teleskopický obušek. Přítomní svědci [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdili, že obžalovanému pomáhali se spoutáním poškozeného a sami zakročili proti druhému z poškozených - [REDAKCE] [REDAKCE] který vystoupil proti služebnímu zákroku vedenému na jeho otce. Svědci se shodli také v tom, že teleskopický obušek užil jako jediný obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] jen proti poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE]. Proti druhému z poškozených byl naopak použit slzotvorný prostředek a oba poškození byli spoutáni na zemi s rukama dozadu. Oba poškození byli následně spoutaní převezeni na [REDAKCE] oddělení a posléze propuštěni. Všichni policisté shodně vyloučili, že by někdo z nich v průběhu celého zákroku slovně urážel přítomné rasistickými poznámkami nebo, že by požil stělnou zbraň, například tím, že by jí mířil na osoby na místě. Tyto výpovědi korespondují i listinným důkazům, ve kterých je zaznamenáno zajištění poškozených i jejich propuštění z [REDAKCE] oddělení. Objektivně je na videozáznamu pořízeném z [REDAKCE] oddělení dne 29. 9. 2015 zachyceno přivezení obou poškozených na oddělení, jejich krátkodobé umístění do cely bez pout, následně umožnění opláchnutí a po podepsání dokladů propuštění. Úřední záznamy zasahujících policistů, včetně úředních záznamů popisujících jaké donucovací prostředky byly proti lidem na poli použity, se v obecných rysech shodují s výpovědí policistů jako svědků před soudem. Další vyslechnutí svědci, kteří nebyli přímo na místě zákroku se obecně vyjadřovali ke svým činnostem, případně k jednání posuzovaného dne. Svědci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] obecně popisovali, jak provádí výcvik svých kolegů policistů, včetně použití donucovacích prostředků. Oba měli možnost si prohlédnout videozáznam pořízený ze služebních vozů policie, a shodně vyjádřili názor, že policisté na místě postupovali správně. Oba ve shodě poukázali také na skutečnost, že k videozáznamu chybí audiozáznam, který by blíže zdokumentoval celé jednání na místě a hlavně komunikaci policistů se sběrači. Ani tito svědci rozhodně nepotvrdili tvrzení státního zástupce, že z videozáznamu či pořízených fotografií má být vidět úder, který obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] směřoval na hlavu poškozeného [REDAKCE]. K tomu obecně soud považuje za potřebné dodat, že z výpovědi znalce [REDAKCE] [REDAKCE] vylučuje, že žádný právní předpis ani podzákonný předpis výslovně neupravuje, jaká místa na těle poškozeného mohou či nemohou být zasažena policistou, pokud použije jako donucovací prostředek teleskopický obušek. Tuto skutečnost potvrdili i oba poslední zmínění svědci, kteří současně dodali, že při výcviku policistům radí, aby úder obuškem byly vedeny zejména na osvalené části lidského těla a tím se předešlo vzniku možných závažnějších poranění. Soud v průběhu hlavního líčení vyslechl i řadu svědků, kteří měli podpořit tvrzení obžaloby, ale ani z výpovědi těchto svědků se nepodařilo bezpečně vyvrátit obhajobu obžalovaného. Konkrétně poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] popisoval, že od příjezdu policistů sice zpomaleně, ale reagoval na jejich výzvy, které jako jednoznačné pochopil. Zdůraznil, že zřejmě

nevhodně slovně, ale i fyzicky reagoval, když ho policista uchopil za krk. Krátce na to ho obžalovaný začal bít obuškem a také ho srazil na zem. Svědek vyjádřil mínění, že proti němu zasahovalo více policistů, ale vůbec si nevzpomněl, kolik dostal úderů a do jaké části těla. Popsal také, že nebyl ošetřen u lékaře. Měl modřiny na nohou, na zádech, na rameni a na rukou a něco měl i na hlavě, kde cítil pohmoždění. Když byl tento svědek konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, tak uvedl, že když byl na zemi, cítil nějaké úder, ale není si jist, jestli byl kopnut nebo udeřen teleskopickým obuškem. Jinými slovy se tento svědek nebyl schopen jednoznačně vyjádřit, kam směřovaly úder obžalovaného a tvrdil také, že se domnívá, že proti němu takto zasáhlo více policistů. Z videozáznamu i fotografií přitom jasně plyne, že jediný, kdo proti poškozenému použil teleskopický obušek, byl právě obžalovaný [REDAKCE] a nikdo jiný. Navíc je vidět, že po svedení na zem, byl poškozený [REDAKCE] spoután s rukama dozadu, ale rozhodně nebyl již nikým udeřen do žádné části těla. Poškozený [REDAKCE] se k věci vyjadřoval tak, že, když přijela policie, pochopil, že všichni mají mít prázdné ruce a mají se shromáždit na určeném místě. Viděl, že když otec (poškozený [REDAKCE]) vstával, tak ho policista chytil za krk a pak se vše seběhlo rychle. Protože byl sám zasažen kasrem do očí, nic neviděl. Rovněž tento svědek tvrdil ve své výpovědi v přípravném řízení, že otce bili obuškem dva policisté, nikoliv jen jeden. Později tuto výpověď u soudu korigoval tak, že viděl, že k prvnímu policistovi přibíhá druhý, ale není si jistý, zda druhý policista bil otce obuškem. Svědek nicméně na přímou otázku odpověděl, že výzva policistů byla jasná a srozumitelná a bylo v ní také řečeno „jménem zákona“. Sám na výzvu reagoval tak, že položil svačinu a zvedl ruce nad hlavu. Svědkyně [REDAKCE] (družka poškozeného [REDAKCE]) a matka poškozeného [REDAKCE] vypověděla, že na místě zákroku policistů nebyla, ale následně viděla, že její druh měl odřený obličej a na ruku měl modřiny od pout a syn měl problémy se slzným plynem, ale ani jeden z nich neměl žádné následky a nevyhledali ani lékaře. Přesto, že svědkyně nezmínila návštěvu svého syna u lékaře, objektivně existuje lékařská zpráva popisující ošetření poškozeného [REDAKCE] v den zákroku. U tohoto poškozeného bylo provedeno i rentgenologické vyšetření, které nepotvrdilo žádné patologické změny v oblasti hlavy ani ruky. Poškozenému byl pouze doporučen výplach očí, které měl zasažené slzným plynem. Očitý svědek [REDAKCE] popsal celou situaci naprosto odlišně nejen s výpovědí obžalovaného a dalších zasahujících policistů, ale také v rozporu s výpovědí obou poškozených. Tento svědek při hlavním líčení setrval na tom, že asi osm policistů vyskákalo z vozidel, skočili ihned po poškozeném [REDAKCE] kterého bili obuškem a použili i kasr. Podle tohoto svědka byl jeho bratr [REDAKCE] bit i na zemi do lýtky, do zad i do rukou a ještě mu policisté bili hlavou o kámen. Tento svědek dokonce tvrdil, že dva ze zasahujících policistů na místě vytáhli střelné zbraně, kterými mířili na přítomné. Tato výpověď svědka [REDAKCE] dramaticky popisující zákrok policie, však zůstala zcela osamocena. Je v rozporu s výpovědí všech osob na místě a neodpovídá ani videozáznamu z policejních vozidel. Proto soud celkově zhodnotil tuto výpověď jako nevěrohodnou. Další svědci, jejichž výpovědi měl soud k dispozici, posuzovaný incident neviděli, případně vůbec nebyli na místě. Svědek [REDAKCE] sice popisoval, že zaregistroval zákrok policie, až s ohledem na hluk, ale než příběh, tak byli [REDAKCE] i [REDAKCE] na zemi spoutáni. Následně komunikoval s policisty, včetně obžalovaného [REDAKCE] a chtěl zklidnit celou situaci. Snažil se také dovolat [REDAKCE] ze společnosti MABEKO, s.r.o. Podle svědka měl [REDAKCE] odřeniny na obličej a [REDAKCE] byl ubrečený a [REDAKCE] ale nevšiml si u nich žádných modřin ani krvavých zranění. Svědek zdůraznil, že na poli byl jen jako kamarád [REDAKCE] a konopí si sbíral pro vlastní potřebu. Rozhodně neměl na starost ostatní sběrače. Svědek [REDAKCE] naopak o [REDAKCE] hovořil jako o svém kolegovi, kterého neformálně požádal jako svého kamaráda, aby byl na telefonu, kdyby bylo něco potřeba. Svědek současně popsal, že najal poškozené i další osoby z jejich rodiny na sklizeň technického konopí. Se všemi sběrači měl uzavřené smlouvy a sdělil jim, že jejich činnost je legální a ukázal jim, jak by měl probíhat sběr. O tom, co se dělo byl vyrozuměn telefonicky, ale když přijel, byli na poli pouze dva

uniformovaní policisté a sběrači. Svědek soudu potvrdil, že celou věc medializoval, protože mu poškození – členové jedné rodiny vyprávěli, že se policisté chovali brutálně, nebrali si žádné servítky a jednali zřejmě na základě nějaký pohnutek či nenávisti. To, co popsal do médií, nicméně sám neviděl. Svědek také kategoricky vypověděl, že poté, co vyšel z budovy policie, kde byl zadržen, viděl na jeho tváři tekoucí krev. Svědek obecně dodal, že zásah policie byl podle jeho mínění dán předsudkem vůči a předsudkem vůči konopí jako takovému. K této výpovědi musí soud uvést, že z žádných jiných důkazů, například výpovědi samotného poškozeného ani z výpovědí policistů z oddělení a hlavně objektivně z kamerového záznamu z tohoto oddělení nebylo potvrzeno, že by tento poškozený při opuštění budovy policie dne 29. 9. 2015 krvácel. Na druhou stranu je evidentní, že celé řízení ve věci, které skončilo podáním obžaloby a jejím projednáním u soudu bylo odstartováno právě zveřejněním zprostředkovaných informací svědkem o zákroku policie proti sběračům konopí, který sám neviděl a následným trestním oznámením, které za společnost MABEKO, s.r.o. zpracoval její advokát. Soud proto skutkově věc uzavřel tak, že zcela nepochybně obžalovaný užil jako příslušník Policie ČR, tedy úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, proti poškozenému donucovací prostředky - hmaty a chvaty, úderý teleskopickým obuškem, kop do nohy poškozeného a po svedení poškozeného na zem provedl jeho spoutání. Soud se dále pochopitelně zabýval tím, zda zákrok proti poškozenému byl v souladu s oprávněním obžalovaného, jako policisty a zda obžalovaný mohl či nemohl postupovat jinak. Pokud měl obžalovaný za úkol prověřit informaci o možném pěstování respektive sklizni konopí na poli, kterou provádí větší skupina osob, je pochopitelné, že na místě samém chtěl zjistit, o jaké konkrétní osoby se jedná a co se na místě skutečně odehrává. S ohledem na počet osob i jejich fyzické dispozice ihned po vystoupení ze služebního vozidla, v policejní uniformě formou výzvy jménem zákona s výstrahou použití donucovacích prostředků požadoval, aby všichni odložili, co mají v rukou a přemístili se naznačeným směrem. Poškozený evidentně fyzicky odmítal reagovat na výzvu obžalovaného umocněnou tím, že ho obžalovaný uchopil ze zadu za krk a tak ho směřoval. Byl to proto poškozený který stupňoval agresi na místě. Podle skutkových zjištění soudu bylo prokázáno, že obžalovaný zopakoval svoje požadavky a vyzval poškozeného, že pokud se nepodvolí, může proti němu použít donucovací prostředky. Teprve po vyčerpání verbálních pokynů a výzev obžalovaný přistoupil k použití fyzických donucovacích prostředků, které použil v souladu s tím, jak byl cvičen od mírnějšího, tedy uchopení poškozeného, až po použití tvrdších donucovacích prostředků ve formě úderů obuškem, kopu a poutání poškozeného. Tyto donucovací prostředky obžalovaný použil až poté, co poškozený na uchopení reagoval vysmeknutím a fyzickým odporem. Zmíněná skutková zjištění vychází primárně z výpovědí všech osob na místě tj. policistů i poškozených, kteří se všichni shodli, že obžalovaný i další policisté pronášeli zákonné výzvy, které byly jasné a srozumitelné a teprve poté došlo k použití donucovacích prostředků. Uvedené výpovědi nejsou přitom v rozporu se záznamem z kamer umístěných ve služebních vozidlech policie. Samozřejmě soud souhlasí s obžalobou v tom směru, že pokud by policie disponovala včas informacemi od celního úřadu, nemuselo ke konfrontaci mezi jejími příslušníky a sběrači najatými svědkem vůbec dojít, ale tento fakt nelze klást obecně k tíži jen obžalovanému. Na druhou stranu, i přestože poškozený v době příjezdu policistů zjevně nepáchal žádnou trestnou činnost, a později byl podezřelý pouze z přestupkového jednání, byl obžalovaný nepochybně oprávněn použít donucovací prostředky. V této souvislosti soud připomíná, že povinnost uposlechnout výzvy policie, stanovené v § 114 zákona č. 273/2008 Sb. je určena každé fyzické či právnické osobě. Obecně platí, že na protiprávnost jednání policisty je možno si stěžovat, podat žalobu či trestní oznámení až ex post. Ústava, Listina základních práva a svobod ani žádná jiná právní norma nepřipouštějí, aby občané uposlechlí či neuposlechlí pokyny

policisty až teprve na základě vlastního zhodnocení zákonnosti jeho postupu. I proto soud dospěl k závěru, že bylo povinností poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] i ostatních osob na místě se podvolit výzvě policie. Obžalovanému nelze klást k tíži ani to, že by použitím donucovacích prostředků chtěl způsobit poškozenému nějakou újmu či škodu. Postup dalších policistů na místě a použití donucovacích prostředků rovněž proti poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynul z rychle se vyvíjející situace, ale nebyl proveden na základě rozkazu či pokynu obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] ostatním policistům. Okresní soud také učinil závěr, že ani další kroky obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] spočívající v zajištění obou poškozených a jejich předvedení na [REDAKCE] oddělení [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] nelze posoudit jako zažalovaný přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ani jeden z poškozených neutrpěl, kromě odřenin, objektivně žádné viditelné zranění, ale přesto jim bylo nabídnuto ošetření. Nebylo zjištěno nic, co by mělo vést soud k závěru, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] postupoval úmyslně tak, aby byli poškozeni otec a syn [REDAKCE] svévolně zajištění a zadržování na oddělení policie déle, než bylo nezbytně nutné pro administrativní zpracování a vyřízení celé věci. Tomu také odpovídá komunikace obžalovaného s operačním střediskem, nadřízeným i sepis všech úředních záznamů detailně popisující celou událost. Z popsaných důvodů okresní soud postupoval tak, že obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] obžaloby zprostil ve smyslu § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek nebyl shledán trestným činem.

9. V rámci adhezního řízení se s nároky na náhradu škody připojili včas jako poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a [REDAKCE] [REDAKCE]. Oba poškození sice shodně vyčíslili uplatňované nároky na náhradu škody, které zdravotní pojišťovna, na rozdíl od poškozeného [REDAKCE] také podrobně zdůvodnila, nicméně s ohledem na zprošťující výrok, musel soud postupovat ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu a oba poškozené odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení. Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 13. června 2018

Mgr. Milan Vencl v. r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. února 2019 v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE]

[REDAKCE] o odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. června 2018, č.j. 2 T 31/2017 – 744,

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. června 2018, č.j. 2 T 31/2017 – 744, byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, že dne 29. 9. 2015 kolem 11.00 hod. na polní cestě, na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] u [REDAKCE] v okrese [REDAKCE], jako [REDAKCE] zorganizoval a následně řídil a spolu s dalšími příslušníky [REDAKCE] zejména z Oddělení [REDAKCE] provedl nedůvodný zásah proti zde přítomným brigádníkům najatým [REDAKCE] společnosti MABEKO, s.r.o., se sídlem Rousínov 47, Svor, na sklizeň zde legálně pěstovaného technického konopí odrůdy FEDORA 17, ačkoli se jednalo v daném případě o povolené pěstování konopí pro technické účely, což [REDAKCE] předem ani na místě nijak neověřil a po příjezdu na uvedené místo vystoupil ze služebního vozidla, pronesl k brigádníkům výzvu s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby položili vše co mají v ruce na zem a stoupli si stranou od zaparkovaného dodávkového vozidla [REDAKCE] a i když brigádníci začali plnit jeho výzvy, tak jako první použil donucovací prostředky proti [REDAKCE] který v tu chvíli pokojně seděl na lavičce a to tak, že [REDAKCE] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje a když se proti tomu [REDAKCE] slovně ohradil, tak jej obviněný znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [REDAKCE] bránil krátkým odstrčením obviněného, kdy následně obžalovaný [REDAKCE] v rychlém sledu udeřil teleskopickým obuškem [REDAKCE] nejméně 6x přes jeho ruce, hlavu, hýždě a dolní končetiny, dále jej kopem na jeho stojnou nohu podrazil a svalil na zem na břicho, kde jej následně s policistou [REDAKCE] zakleklí a spoutali s rukama za zády, přičemž souběžně na základě popudu spočívajícího v užití donucovacích prostředků obžalovaným [REDAKCE] použili i další policisté Oddělení [REDAKCE] slzotvorných prostředků a hmatů a chvatů proti nezletilému [REDAKCE] synovi [REDAKCE] který slovně vystoupil proti zakročujícím policistům na ochranu svého otce, přičemž i proti němu byl použit policisty slzotvorný prostředek a byl sveden na zem a spoután a po uplynutí cca 12 minut byli oba jmenovaní eskortováni v režimu zajištění na [REDAKCE] oddělení [REDAKCE] ačkoli zakročující policisté již měli v tu dobu informaci o tom, že jde o legálně pěstované technické konopí na uvedeném pozemku, k tomu najatými brigádníky, a dále při zákroku byli i ostatní

sběrači konopí přinuceni, aby si lehli na zem a takto obv. [redacted] vědomě neoprávněně použil donucovací prostředky v rozporu s § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZoP) proti [redacted] i přes to, že pro toto použití nebyly splněny obecné podmínky, neboť v okamžiku, kdy zahájil užívání donucovacích prostředků a dal k němu podnět i ostatním policistům, se [redacted] a ani jiní brigádníci ničeho protiprávního nedopouštěli, na místě neprobíhal ze strany [redacted] sběračů konopí žádný útok na policisty nebo jiné osoby či majetek a nedocházelo ani k narušování veřejného pořádku a brigádníci začali provádět pokyny, které jim obviněný dával a byl si tak vědom, že může neoprávněně způsobit brigádníkům najatým ke sběru technického konopí závažnou újmu v podobě omezení jejich osobní svobody, způsobení morální újmy a ponížení lidské důstojnosti a takto [redacted] nerespektoval zásadu přiměřenosti stanovenou v § 11 písm. a) ZoP, tedy povinnost postupovat tak, aby žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma a stanovenou v § 11 písm. c) ZoP, tedy postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, kdy výše popsáním jednáním policista [redacted] jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v rozporu s ustanovením § 45 odst. 1 písm. a), i) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen ZoSP), podle kterého je příslušník povinen dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 ZoSP spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů nadřízených, přičemž poškozený [redacted] v důsledku neoprávněného zásahu obviněného a dalších policistů utrpěl podráždění očí, drobná poranění na hlavě, hematomy kolem pravého oka, na čele, levé tváři, na pravé polovině zad a na noze a nezl. [redacted] utrpěl podráždění očí, krvácení z nosu, dále drobnou ránu a zranění na čele a levém lokti a v důsledku protiprávního postupu policisty obžalovaného [redacted] musela Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [redacted] vynaložit na ošetření nezl. [redacted] celkem 397,- Kč, jímž měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byli poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [redacted] a [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti zprošťujícímu výroku napadeného rozsudku podal v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci s odůvodněním, že soud I. stupně zásah policistů na poli u [redacted] proti sběračům konopí shledává důvodným od samého začátku až do konce, naopak žádná pochybení policistů neshledává a ani nezvažuje, že by mohlo dojít ke kázeňskému provinění. Také bez dalšího omlouvá neznalosti policistů. Státní zástupce naopak pokládá zásah proti sběračům za nedůvodný jako celek - k zákroku proti domnělým pachatelům – sběračům technického konopí vůbec nemělo dojít, celá akce byla zbytečná, neboť se jednalo o řádně ohlášenou a povolenou činnost spočívající v pěstování technického konopí a s tím spojenými pracemi. Neověřením informace, že jde o povolené pěstování technického konopí, chybovala dle státního zástupce celá řada policistů, včetně obžalovaného. Zásah nebyl konzultován s vedením týmu [redacted] ačkoli se mělo jednat o domnělou sklizeň marihuany na obrovské ploše a z toho by vyplývaly krajská kvalifikace a věcná příslušnost. Také se nikdo z pracovníků [redacted] osobně prověrky na místě neúčastnil, ačkoli se svojí povahou jednalo o jejich agendu. Na místo se dostavil jen obžalovaný a další příslušníci [redacted], kteří nebyli nijak školení v oblasti toxikologie, neměli žádné přístroje ani jiné možnosti, jak ověřit, že se jedná o marihuanu. Důsledkem neověření informace a dalších pochybení pak byl

zcela zbytečný zásah proti nevinným lidem, který podle obžaloby vedl [redacted] Na místě samotným zákrok směřoval v důsledku nesprávného a nedůvodného užití donucovacích prostředků obžalovaným nejen vůči [redacted] ale i proti dalším osobám včetně dvou malých dětí, které se musely podrobit výzvám, lehnout si na zem, být přítomny užívání donuc. prostředků proti své rodině. S těmito argumenty státního zástupce se soud I. stupně žádným způsobem nevypořádal. Soud I. stupně vychází z toho, že donucovací prostředky byly použity v souladu se zákonem, oprávněně, neboť sběrači konopí a zejména poškozený [redacted] nereagovali na výzvu obžalovaného, což je však zcela v rozporu s obsahem velké části provedených důkazů. Tyto důkazy byly soudem I. stupně opomenuty, soud I. stupně provedené důkazy hodnotí jednostranně ve prospěch obžalovaného policisty.

4. Jednoznačným důkazem, který svědčí o tom, že [redacted] i ostatní sběrači jako [redacted] a přítomné děti, uposlechli výzvy obžalovaného k odložení předmětů v ruce a k přemístění k vozidlu, je videozáznam z přední kamery služebního vozidla, který je v rozporu s tím, co tvrdí obžalovaný a další policisté. Na videozáznamu a z něj pořízené fotodokumentace je jasně vidět, že po výzvě pronesené obžalovaným poté, co promáchl teleskopickým obuškem, sběrači [redacted] a přítomné děti se ihned ohýbají a odkládají na zem svačiny zabalené v papíru ([redacted] pokládá také svačinu na zem) a ustupují stranou. Nejpomalejší z nich je sice [redacted] ale i ten výzvy uposlechl – dle pokynu obžalovaného odložil vše, co měl v ruce a vstává, zvedá se ze židle, v té chvíli ale začíná obžalovaný užívat donucovací prostředky a bez zákonného důvodu uchopí poškozeného za krk a vytáhne jej za krk do stoje. Na videozáznamu je vidět, že sběrači uposlechli výzvy obžalovaného, reagovali na pokyny a chování obžalovaného, neignorovali výzvy policie, aby odložili věci, které mají v ruce a ustoupili do vymezeného prostoru, což je v rozporu s tím, k jakému závěru došel soud I. stupně, jak situaci popisoval obžalovaný a ostatní zasahující policisté.
5. Dne 2. 10. 2015 OOP [redacted] pod č.j. [redacted] postoupilo domnělé protiprávní jednání [redacted] a [redacted] vůči zasahujícím policistům na poli s konopím ze dne 29. 9. 2015 k projednání přestupku proti veřejnému pořádku pro opakované neuposlechnutí výzvy podle § 47 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb. Městský úřad [redacted] však přípisem na č. l. 421 vyšetřovacího spisu však sdělil, že především z videozáznamu služebního vozidla policie nebyly zjištěny skutečnosti, že by byly naplněny všechny znaky přestupku proti pořádku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. [redacted] a [redacted] proto nebyli postiženi za přestupek neuposlechnutí výzvy a oznámení bylo Městským úřadem [redacted] dne 8. 2. 2016 v souladu s § 66 odst. 3 písm. a) odloženo, neboť došlé oznámení neodůvodnilo řízení o přestupku. I toto stanovisko správního orgánu podle odvolatele dokládá, že sběrači na výzvu reagovali a výzev obžalovaného uposlechli.
6. Uposlechnutí sběračů na výzvu obžalovaného je podle státního zástupce vedle videozáznamu potvrzeno výpovědí [redacted] i [redacted] zčásti i [redacted] i [redacted] jak z přípravného řízení, tak před soudem. Naproti tomu zasahující policisté, v rozporu s výše uvedenými důkazy, shodně tvrdí, že sběrači na výzvu vůbec nereagovali, nikdo z nich, popř. obžalovaný pozměnil svoji původní výpověď z přípr. řízení a připustil, že reagovali, ale až po vysunutí obušku. Zasahující policisté vypověděli o uposlechnutí či nesplnění výzvy sběrači dle státního zástupce následovně:
 - svědek [redacted] – skupinka nijak nespoupracovala, nereagovala na výzvu [redacted] v hlavním líčení ohledně tohoto úseku skutku svědek odkázal na svou výpověď z přípravného řízení,
 - svědek [redacted] – osoby nereagovaly, nechtěly odejít, v hlavním líčení ohledně tohoto úseku skutku svědek odkázal na svou výpověď z přípravného řízení,

- svědek ██████ – lidé výzvu neakceptovali, v hlavním líčení uvedl, že osoby nespolupracovaly, osoby výzev nedbaly,
- svědek ██████ – z těch lidí se nikomu nic nechtělo dělat a ještě k tomu měli hloupé řeči, že nedělají nic špatného,
- svědek ██████ – v hlavním líčení uvedl, že většina lidí výzev uposlechla, ale našel se tam muž, který na výzvy nereagoval

Obžalovaný k úvodní výzvě a reakci sběračů vypověděl v přípravném řízení, že se jeden z mužů ██████ zdráhal uposlechnout. V hlavním líčení obžalovaný svoji výpověď pozměnil, když připustil, že po vytasení obušku sběrači zčásti uposlechli jeho výzvy a uvedl, že tam neustále byla neochota uposlechnout, tak vytasil obušek a až po vytasení obušku se sběrači začali rozcházet, jedna osoba seděla na zemi (██████████ seděl na židli) a vstala těsně před tím, než k ní přišel. Tak chtěl vynutit odsunutí toho člověka použitím hmatu. Sám obžalovaný tak připouští uposlechnutí výzvy ze strany sběračů, z jeho výpovědi však není zřejmé, proč užil donucovacích prostředků, když ██████ na jeho výzvu vstával, byť těsně před tím, než k němu přišel.

7. Dle státního zástupce soud I. stupně také plně přejímá nesprávné názory ██████ který uvedl po přehrání videozáznamu (viz protokol o hlavním líčení ze dne 13. června 2018, strana 4. dole) následující: „...Pro mě byla zásadní věc ta, že při první výzvě jménem zákona nic neodložili. Jestli něco odložili, když padla druhá nebo třetí výzva, dokonce s výstrahou, to je pro mně pozdě, měli to udělat hned při první výzvě, protože to je jejich povinnost....“
8. Podle § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZOP) je policista oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku. Podle § 53 odst. 3 ZOP je policista oprávněn použít donucovací prostředek, který umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje. Státní zástupce argumentuje, že zákon o Policii však nikde neuvádí, že by důvodem pro užití donucovacího prostředku, mohla být situace, kdy osoba, proti níž zákrok směřuje, uposlechne výzvy až po druhé výzvě, nebo že uposlechne pomalu. Pokud policista užije donucovacího prostředku jen pro to, že sběrači reagují pomalu, pak zde nebyly dány níže uvedené zákonné podmínky a zákrok byl nezákonný. Šlo by o líbivůli ze strany obžalovaného. Rozpor ve výpovědích zasahujících policistů s částí provedených důkazů, zejména s videozáznamem však soud I. stupně nijak nehodnotí, důkazy z videozáznamu a výpovědi sběračů o uposlechnutí výzvy obžalovaného opomenul a řádně se s nimi nevypořádal. Není zřejmé, zda soud I. stupně považuje videozáznam za nepravdivý či nikoli a z jakého důvodu věří více výpovědím policistů, které tvrdí pravý opak toho, co je vidět na první pohled na videozáznamu policejní kamery. Soud I. stupně navíc nijak nezkoumal, zda v ten okamžik byly splněny podmínky pro zahájení užití donucovacích prostředků obžalovaným, tedy v okamžiku, kdy ██████ odložil limonádu a vstává ze židle. V odůvodnění napadeného rozsudku chybí jakákoli komparace zjištěného skutkového stavu s podmínkami pro užití donucovacích prostředků v zakončenými v zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, jakékoli vyhodnocení, zda důvod pro užití donucovacích prostředků proti ██████ v době kdy vstával ze židle, tu byl či nikoli.
9. Dle státního zástupce je na videozáznamu vidět, že okamžik prvního užití donucovacích prostředků ze strany obžalovaného následoval těsně po promáchnutí obžalovaného teleskopickým obuškem – nejprve obžalovaný směřoval s připraveným obuškem k ██████ ten ustupuje a tak obžalovaný pokračoval ihned proti ██████ a chytá ho za zadní stranu krku. Sám obžalovaný k počátečnímu úchopu ██████ za krk uvedl na straně 6. protokolu o hl. líčení ze dne 14. 2. 2018....když jedna osoba neuposlechla, až do mého přiblížení k ní, tak proto byl použit ten hmat. V té době, kdy ██████ vstal, jsem už

žádnou výzvu nedával, ty byly dány před tím. To odstrčení je běžná praxe u služebních zákroků. Dle metodické příručky musíme vše hlásit jako hmat. Nevzpomínám si, zda [REDAKCE] splnil moji výzvu...když vstával, tak jsem použil ten hmat odstrčení...“ Soud I. stupně na straně 20. napadeného rozsudku uvádí, že [REDAKCE] nereagoval na výzvu obžalovaného, umocněnou tím, že ho obžalovaný uchopil zezadu za krk a zároveň vychází z toho, že k užití hmatů a chvatů a dalších donucovacích prostředků došlo ze strany obžalovaného až poté, co ruku obžalovaného odstrčil [REDAKCE]. Soud I. stupně přejímá názor [REDAKCE] který uvádí (viz protokol o hlavním líčení ze dne 13. června 2018, strana 5. nahoře), že donucovací prostředku použil obviněný teprve jako reakci na útok pana [REDAKCE]. Závěr soudu prvního stupně ohledně počátku použití donucovacích prostředků je však v rozporu s částí provedených důkazů, zejména s výpovědí samotného obžalovaného a videozáznamem. Tyto skutečnosti však soud I. stupně nijak nehodnotí, důkazy k užití donucovacích prostředků svědčící k prvnímu hmatu za krk opomenul a řádně se s nimi nevypořádal a jeho vyvozený závěr nekoresponduje s obsahem tohoto objektivního a nezkrasleného důkazu. Není zřejmé, zda soud I. stupně považuje videozáznam za nepravdivý či nikoli a z jakého důvodu věří více výpovědi názoru znalce [REDAKCE] které tvrdí pravý opak toho, co je vidět na záběrech videozáznamu policejní kamery a co připouští sám obžalovaný. Dle státního zástupce se pak nabízí také doplnění skutkového stavu o vyjádření Policejní akademie v Praze, [REDAKCE] a [REDAKCE] zda se v případě takového hmatu za krk se již jedná o donucovací prostředek či nikoli.

10. Státní zástupce dále argumentuje, že na videozáznamu je vidět, že teprve po cca 7 sekundách od okamžiku započetí užívání donucovacích prostředků (od okamžiku, kdy obžalovaný zvedl za krk poškozeného [REDAKCE] ze židle), se [REDAKCE] proti opětovnému hmatu za krk ohnal a strhl ruku obžalovaného ze svého krku stranou. Před opětovným uchopením za krk ze strany obžalovaného však [REDAKCE] odpor nekladl, na nikoho neútočil, nikam neutíkal atd. Směřoval tam, kam původně měl podle výzvy dané obžalovaným, odcházel stejným směrem jako ostatní sběrači, nebyl tudíž žádný zákonný důvod ve smyslu § 53 ZOP znovu užít donucovacího prostředku. Na zpomalených záběrech videozáznamu a z ní pořízené fotodokumentace je zcela zřetelně vidět, jak obžalovaný v reakci na odstrčení [REDAKCE] ve velmi rychlém sledu 6x udeří [REDAKCE] teleskopickým obuškem, přičemž druhý úder jde přes dlaň a prsty a třetí úder – zjevně intenzivní – je přímo na hlavu [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] je hned po 1. a 2. úderu přes dlaň a prsty zcela zmaten, dlaně dává do úrovně ramen, jako by se vzdával. Obžalovanému se rychle údery obuškem i podmet provádějí velmi snadno, protože [REDAKCE] je zcela pasivní, úderům neuhýbá, ani na policistu nijak neútočí. Ve spise je fotodokumentace pocházející z videozáznamu policejní kamery, jakož i videozáznam samotný a tyto důkazy dle státního zástupce zobrazují příčný úder obžalovaného teleskopickým obuškem do hlavy poškozeného [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] uvedl (viz protokol o HL ze dne 14. 2. 2018, č. l. 7), že nemůže přesně popsat zákrok, protože dostal údery v rychlém sledu, ale do hlavy dostal taky, měl oděrky na hlavě a na temeni hlavy druhý den cítil pohmoždění. Jeho syn [REDAKCE] uvedl, že táta měl na hlavě bouli a nějaké modřiny. Zranění [REDAKCE] na hlavě je vedle jeho výpovědi dokumentováno fotografiemi na č. l. 152 – 155 spisu. Soud I. stupně však fotodokumentaci, videozáznamu zachycující úder do hlavy poškozeného ani výpovědi poškozených bez bližšího zdůvodnění nevěří – argumentuje, že k úderu do hlavy nedošlo, neboť se poškozený nešel dát ošetřit lékařem, že se poškozený nebyl schopen jednoznačně vyjádřit, že nebylo zranění fotograficky ihned po činu zadokumentováno atd. Opět není zřejmé, zda soud I. stupně považuje videozáznam a fotodokumentaci za nezřetelnou, neprůkaznou, nepravdivou či nikoli a z jakého důvodu, popř. proč pokládá výpověď poškozeného [REDAKCE], že dostal úder do hlavy a druhý den měl pohmoždění temene za nejednoznačnou. K odstranění pochybností, zda došlo k úderu do hlavy, navrhuje státní zástupce

doplnit dokazování zvětšením příslušné fotografie, která zachycuje jak polohu obušku v kontaktu s hlavou poškozeného, tak i stín, který obušek vrhá na hlavu poškozeného.

11. Státní zástupce dále nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně na straně 16 napadeného rozsudku, že po příjezdu na pole nebyl obžalovaný [REDAKCE] jak se uvádí v obžalobě, ale pouze zásah koordinoval. Neodpovídá tudíž za průběh zásahu na poli proti sběračům. Státní zástupce s tímto závěrem nesouhlasí, neboť z rozhodnutí soudu I. stupně vyplývá, že nikdo z policistů na místě činu nevelel. Jednalo by se o skupinu policistů, kdy každý by jednal sám za sebe, což z povahy policejního sboru založeného na součinnosti a vztazích nadřízenosti a podřízenosti, není možné. Obžalovaný zjevně na místě činu [REDAKCE] byl v tu chvíli na místě činu [REDAKCE] pro zasahující policisty - byl jediný z policistů na místě činu, kdo měl [REDAKCE] měl [REDAKCE] pouze on operačního požádal o součinnost dalších dvou policejních hlídek, na jeho pokyn a žádost celkem 4 policejní vozidla vyrazili ke zmíněnému poli, on je rozmístil, na místě měl veškerou iniciativu a [REDAKCE] policisty do zákroku, také ostatní policisté jej měli za osobu, která [REDAKCE] atd. Z napadeného rozsudku tak nevyplývá, kdo policistům na místě činu [REDAKCE] když ne obžalovaný, což je skutečnost důležitá pro posouzení jednání obžalovaného. Soud I. stupně své závěry o tom, že obžalovaný [REDAKCE] na místě činu, vyvozuje mimo jiné ze zpráv [REDAKCE] Státní zástupce namítá, že jde o stanovisko osob, které obžalovaného dobře znají, přičemž i obžalovaný patří k [REDAKCE] [REDAKCE] To je poměrně úzký okruh osob, které se navzájem velmi dobře znají. Závěry soudu I. stupně by proto měly být vyvozeny v zájmu objektivitu z vyjádření orgánu, který nemá takový vztah k obžalovanému a dostatečně fundován. Proto navrhuje doplnit dokazování o stanovisko Policejní akademie Praha, kdo by v takovém případě na místě [REDAKCE] popř. zda se obecně, může stát, aby společnému zásahu tolika policistů a vozidel nevelel nikdo a nikdo za průběh zásahu na místě neodpovídal.
12. Závěrem státní zástupce shrnuje, že soud prvního stupně rezignoval na jakoukoliv snahu posoudit věc ve vzájemných souvislostech a své hodnocení důkazů zaměřil pouze na hledání pochybností ve prospěch obžalovaného policisty, odůvodňující zproštění obžaloby. Již tato metoda hodnocení důkazů je nesprávná a v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu, který nabádá k objektivnímu posouzení. Jestliže soud svou hodnotící činnost zaměřuje tak, že je zde obžalobou předložen skutek, a úlohou soudu je pouze hledat argumenty, proč jej odmítnout, pak s ohledem na předjímání takového rozhodnutí tyto argumenty nalezne vždy, ať jsou přílehlavé či nikoliv. Takovýto způsob rozhodování však objektivitu postrádá. S ohledem na shora uvedené úvahy má státní zástupce za to, že v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu nebyly důkazy vyhodnoceny řádným způsobem a nebyly z nich vyvozeny logicky správné závěry. Státní zástupce je přesvědčen, že v tomto řízení nebyly řádně vyhodnoceny důkazy, které svědčí o vině obžalovaného a u ostatních zasahujících policistů o uvádění nepravdy, popř. byly soudem 1. stupně opomenuty. Jednalo se o zásah zcela nedůvodný, proti skupině lidí, kteří řádně pracovali na poli. Případ byl široce medializován a proto pečlivé objasnění skutkového stavu a jeho spravedlivé posouzení je obzvláště důležité.
13. Vzhledem k výše uvedenému státní zástupce navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí.
14. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to i s přihlédnutím k vytykaným vadám, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

15. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k takovým procesním vadám či pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá zákonná práva. Soud prvního stupně provedl dokazování v takovém rozsahu, který odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud nepovažuje za nutné provádět další dokazování směrem navrhovaným státním zástupcem, neboť k posouzení směřování a vedení úderu teleskopickým obuškem ze strany obžalovaného proti poškozenému [REDAKCE] bylo dokazování provedeno v dostatečném rozsahu, aby na základě již provedeného dokazování mohlo být zhodnoceno, zda a kam byl poškozený udeřen. Stanovisek Policejní akademie v Praze rovněž není zapotřebí, neboť naznačenou probelamitiku by měl vyřešit soud v rámci své rozhodovací činnosti, jedná se již o posouzení právní otázky.
16. Na základě provedeného dokazování dospěl soud prvního stupně ke správnému zjištění, že ke skutku došlo (tomu odpovídá zprošťující důvod ve smyslu § 226 písm. b) tr. řádu), nicméně s ohledem na veškeré provedené důkazy jsou důvodné odvolací námitky státního zástupce v tom směru, že soud prvního stupně dostatečně a ve vzájemné souvislosti nevyhodnotil veškeré provedené důkazy řádně a v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, proto je nutno označit právní závěr soudu prvního stupně o úplné legálnosti zákroku obžalovaného za vadný.
17. Skutkové závěry jsou prokazovány především videozáznamem z kamery umístěné v policejním vozidle, dále z výpovědí obžalovaného, dalších policistů na místě činu zejm. z hlavního líčení, ale také z výpovědí poškozených [REDAKCE] či svědka [REDAKCE]. Není tedy v zásadě sporu o tom, že ke skutku došlo, rozhodné je právní hodnocení zákroku obžalovaného coby policisty a v tomto hodnocení soud prvního stupně pochybil. Krajský soud dále zdůrazňuje, že ačkoli byl případ medializován, ze strany svědka [REDAKCE] který ani zákroku nebyl přítomen, byla podsouvána [REDAKCE] motivace činu, tak nebylo žádným z provedených důkazů prokázáno, že by policejní zákrok nesl [REDAKCE] podtext, neboť žádný z očitých svědků neuvedl takové okolnosti, na základě nichž by [REDAKCE] motivaci činu bylo možno dovozovat (k tomu srov. např. výpověď svědka [REDAKCE] podle níž policisté nepronášeli žádné [REDAKCE] poznámky). Provedeným dokazováním bylo také prokázáno, že na počátku zákroku byla ze strany obžalovaného pronesena zákonná výzva s výstrahou (krom policistů o výzvě jménem zákona vypovídala také svědkyně [REDAKCE], většina policistů byla služebně oděna, na místo policisté přijeli ve služebních vozidlech Policie ČR.
18. Krajský soud se ztotožňuje s odvolací námitkou, že soud prvního stupně řádně nevyhodnotil videozáznam z kamery umístěné v policejním vozidle, přičemž videozáznam, byť bez zvukové stopy, je klíčovým důkazem nejen pro zjištění skutkového stavu, ale ve spojení s výpověďmi ostatních očitých svědků také pro právní hodnocení postupu obžalovaného. Kamerovým záznamem je vizualizováno konkrétní jednání osob na místě činu. Za situace, kdy soud prvního stupně vyslechl osoby přítomné na místě činu v procesním postavení svědka, je nadbytečné, že se zabývá úředními záznamy vypracovanými bezprostředně po zákroku, když měl k dispozici právě tyto svědecké výpovědi a videozáznam, jímž se však prakticky nezabývá. Videozáznam byl jako důkaz soudem prvního stupně v hlavním líčení proveden a vyplývají z něj rozhodné skutkové okolnosti, které jsou pak doplňovány zvukovou stopou v podobě výpovědí obžalovaného i očitých svědků. Rovněž je nepřijatelné, aby znalec činil právní závěry o oprávněnosti a zákonnosti zákroku a soud prvního stupně z nich vycházel, neboť takové závěry činí pouze soud v rámci volného hodnocení důkazů. Státním zástupcem zmiňované odchylky ve výpovědích obžalovaného či ostatních policistů však nejsou natolik zásadní, aby z nich mohla být dovozována celková nevěrohodnost uvedených výpovědí, obzvlášť za situace, kde je k dispozici klíčový důkaz v podobě videozáznamu.

19. Podle videozáznamu lze skutek rozdělit do několika fází. První fáze je tvořena příjezdem policistů na místo činu, jejich vystoupením z vozidel a hovorem vůči osobám na místě činu přítomným (sběračům technického konopí). Po kratší době dochází k vysunutí teleskopických obušků části policistů (včetně obžalovaného) a nachystání si tzv. kasrů, a teprve poté v důsledku tohoto úkonu (vysunutí teleskopických obušků) osoby (sběrači technického konopí), které do té doby seděly pokojně a svačily, se rychle zvedly, vyjma jediné, kterou je poškozený [REDAKCE] který se zvedl ze židle až poté, co k němu přistupuje obžalovaný s vysunutým teleskopickým obuškem. V okamžiku, kdy je poškozený [REDAKCE] již téměř celý vzpřímený, jej obžalovaný uchopil za krk a poškozený pomaleji následuje ostatní osoby směrem k vozidlu v duchu výzvy, která byla udělena. Třetí fáze spočívá v tom, že v situaci, kdy již poškozený [REDAKCE] směřuje k vozidlu, jej obžalovaný podruhé uchopí za krk ve snaze otočit jej k sobě, na což poškozený [REDAKCE] reaguje odstrčením obžalovaného a poté dochází k užití teleskopického obušku vůči osobě poškozeného [REDAKCE], první úder směřuje do oblasti hlavy poškozeného (z videozáznamu není zjevné, zda došlo ke kontaktu obušku s hlavou poškozeného), který zvedá ruce do pozice, z níž lze bez pochyb dovodit, že nemá v úmyslu na obžalovaného jakkoli fyzicky působit, přesto i poté obžalovaný opakovanými údery částí teleskopického obušku, blízcí se rukojetí, atakuje poškozeného [REDAKCE] do nohou, následně jej tzv. podmetem dostává na zem, kde jej společně s dalším policistou ([REDAKCE]) poutá.
20. Poukaz státního zástupce na určitou zaujatost výpovědí některých z policistů je irelevantní ve vztahu ke skutkovým zjištěním, která jsou dostatečně prokázána videozáznamem, ze strany poškozených či jiných sběračů technického konopí není sporováno, že by zákonná výzva s výstrahou ze strany obžalovaného nezazněla.
21. Podle § 11 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZOP), je policista povinen dbát, aby žádné osobě v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma (písm. a) a postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem (písm. c).
22. Podle § 53 ZOP, který vymezuje obecné podmínky použití donucovacího prostředku, je policista oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku (dst. 1). Před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu (odst. 2). Policista je oprávněn použít donucovací prostředek, který umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje (odst. 3). Policista při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání (odst. 5).
23. Podle § 114 ZOP je každý povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie nebo policisty; to neplatí, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis stanoví jinak. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista oprávněn tento odpor překonat.
24. Za dané důkazní situace situace nevyhodnotil soud prvního stupně po právní stránce jednání obžalovaného správně a závěr soudu prvního stupně, že jednání obžalovaného bylo zcela v souladu s příslušnými ustanoveními ZOP, není správný. Krajský soud se ztotožňuje s argumentací státního zástupce, že ZOP jako důvod k užití donucovacího prostředku neuvádí pomalé uposlechnutí výzvy osobou, vůči níž zákrok směřuje. Ačkoli poškozený [REDAKCE]

zákonnou výzvou s výstrahou a pokynem obžalovaného, doplněným hrozbou užití donucovacího prostředku (vysunutím teleskopického obušku) plnil neochotně a pomalu, přesto ji plnil, ze židle vstával, nebylo proto důvodu, aby obžalovaný poškozeného [REDAKCE] vstávajícího ze židle a již téměř vzpřímeného uchopil za krk. Již tento úchop lze označit za užití donucovacího prostředku ve smyslu § 52 odst. 1 písm. a) ZOP, který byl veden se záměrem splnění pokynu obžalovaného, nicméně užití tohoto úchopu bylo v dané situaci, kdy poškozený [REDAKCE] pokyn plnil, nadbytečný a nepřiměřený, neboť bylo bezdůvodně zasaženo do osobní integrity poškozeného. Jako nadbytečný, tudíž nepřiměřený je nutno označit i druhý úchop poškozeného [REDAKCE] obžalovaným a jeho otočení v situaci, kdy poškozený šel směrem k místu určenému obžalovaným, tj. plnil výzvu obžalovaného. K použití těchto donucovacích prostředků nebylo tudíž zákonného důvodu, tento postup obžalovaného byl nepřiměřený a v rozporu s §11 ZOP, na stranu druhou se však jednalo o donucovací prostředky velmi mírné, nepůsobící žádné fyzické následky na těle poškozeného [REDAKCE] a směřující výhradně k tomu, aby poškozený rychleji plnil pokyn, který mu byl udělen.

25. I přes zmíněnou nepřiměřenost postupu obžalovaného však byl poškozený [REDAKCE] ve smyslu § 114 ZOP povinen uposlechnout výzvy policisty (obžalovaného) a nebyl oprávněn k fyzickému ataku vůči obžalovanému v pozici policisty tím, že do něj strčil. Ve smyslu §114 ZOP pokyn obžalovaného, coby policisty (podle § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku je policista veřejným činitelem) požíval tzv. *presumpce správnosti veřejnoprávního aktu* a poškozený [REDAKCE] byl povinen výzvu strpět bez ohledu na to, zda se domnívá, že je či není daný úkon veřejného činitele v rozporu s právem. Na protiprávnost jednání obžalovaného jakožto veřejného činitele měl poškozený možnost si stěžovat užitím jiných právních prostředků až ex post. Pokud se však poškozený [REDAKCE] fyzicky ohradil vůči zákroku obžalovaného tím, že do něj strčil, mohl v tomto okamžiku obžalovaný pocít'ovat ohrožení a byl podle § 114 ZOP oprávněn odpor poškozeného překonat a to i užitím donucovacího prostředku, proto je nutno v této fázi posuzovat opět přiměřenost volby a užití donucovacího prostředku včetně jeho intenzity.
26. Užití donucovacího prostředku, tj. úder teleskopickým obuškem směřující proti poškozenému [REDAKCE] jako bezprostřední reakce na chování poškozeného [REDAKCE], který do obžalovaného strčil, považuje krajský soud s ohledem na shora uvedenou argumentaci za oprávněné, přičemž s přihlédnutím k tomu, že poškozenému [REDAKCE] nebylo na hlavě ani na jiné části těla (např. rukou) způsobeno žádné zásadní a devastující zranění, lze uzavřít, že intenzita tohoto úderu, který směřoval na hlavu poškozeného, nebyla vysoká, proto užití donucovacího prostředku v této fázi bylo oprávněné (rozuměj zákonné) a přiměřené.
27. Neoprávněným a bez zákonného podkladu však shledává krajský soud další užití donucovacího prostředku (teleskopického obušku) v situaci, kdy poškozený [REDAKCE] dává jednoznačně najevo, že nemá v úmyslu nadále fyzicky působit na obžalovaného, což je seznatelné z jeho chování a gestikulace patrné z videozáznamu. V této fázi mohl a měl obžalovaný řešit situaci jinak, bez nutnosti užití teleskopického obušku a tzv. svedení na zem, nebyl již důvod pocít'ovat bezprostřední ohrožení z poškozeného [REDAKCE] či ostatních osob na místě činu, které byly pod kontrolou ostatních policistů (včetně poškozeného [REDAKCE]). Na stranu druhou však ve prospěch obžalovaného svědčí, že užití donucovacích prostředků v této fázi směřovalo vůči těm částem těla poškozeného [REDAKCE], kde se nenacházely životně důležité orgány, z absence zásadních poranění poškozeného [REDAKCE] i z videozáznamu a výpovědi obžalovaného lze bez pochyb uzavřít, že úder teleskopickým obuškem byly vydeny částí blíže rukojeti, nikoli koncem, technika užití donucovacích prostředků (včetně tzv. podmetu) byla tedy správná a v souladu s tím, jak byl obžalovaný cvičen (k tomu srov. výpověď svědka [REDAKCE] či znalce [REDAKCE]).

28. Obžalovanému dle mínění krajského soudu nelze klást k tíži okolnosti zákroku a použití donucovacích prostředků jinými policisty vůči poškozenému nezletilému [REDAKCE] přestože obžalovaný na místě činu [REDAKCE]. Argumentace státního zástupce o tom, že obžalovaný byl [REDAKCE] osobou, je logická a správná, lze na ni odkázat, aniž by bylo nutné ji na tomto místě opakovat. Na stranu druhou obžaloba při hodnocení zavinění obžalovaného nebere v potaz, že obžalovaný sám vůči poškozenému [REDAKCE] nijak nezasahoval, žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že by dopředu obžalovaný dával pokyny k užití donucovacích prostředků vůči poškozenému [REDAKCE] či jiné osobě na místě činu. Je individuální odpovědností příslušných policistů, jak situaci a nutnost užití donucovacích prostředků vůči poškozenému [REDAKCE] vyhodnotili, nelze na bedra obžalovaného klást generální odpovědnost za průběh celého zákroku a za potenciální individuální pochybení jiného ze zasahujících policistů.
29. Státní zástupce zákrok od počátku a jako celek hodnotí jako nedůvodný. Je faktem, že pěstování technického konopí na předmětném místě bylo zcela legální, bylo nahlášeno příslušnému orgánu celní správy, policejní orgány měly přístup k databázi, osvědčující legálnost pěstování technického konopí, proto z tohoto úhlu pohledu bylo nedůvodným a zbytečným prověřování informace na místě činu o možném páčání trestné činnosti nedovoleným pěstováním a sběrem omamné látky. Krom obžalovaného, který působil na [REDAKCE], však o existenci databáze o evidenci pěstování technického konopí, k níž měla Policie ČR přístup, nevěděla žádná z kompetentních osob zejm. z [REDAKCE] policie, neověřením informace, že jde o legální pěstování technického konopí, tak chybovala celá řada policistů. Obžalovaný však informaci o možném páčání trestné činnosti na místě činu neprovéřoval o své vlastní vůli, ale byl k tomu požádán příslušníkem [REDAKCE] policie [REDAKCE]. S přihlédnutím k vnitřnímu členění Policie ČR, zaměření a hierarchii v rámci plnění úkolů, je třeba na činnost obžalovaného, který působil na [REDAKCE] a jel na místo činu informaci prověřit, nazírat. Obžalovaný tedy nejednal svévolně, prověřoval informaci sdělenou policistou z té složky policie, která se zabývá prověřováním a objasňováním trestné činnosti, proto mu nelze přičítat k tíži, že v dobré víře vycházel z poskytnuté informace zakládající podezření o možném páčání trestné činnosti, aniž by sám v databázi ověřoval, zda se jedná o legální pěstování technického konopí. Dlužno dodat, že laik vizuálně nepozná rozdíl mezi technickým konopím a konopím, které obsahuje THC. Přičítat obžalovanému zavinění, že od počátku jednal nezákonně, tudíž nelze. Zákonnost a přiměřenost postupu obžalovaného na místě činu zejm. ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] je pak věcí jinou.
30. Ačkoli v určitých fázích služebního úkonu (jak je shora rozvedeno) obžalovaný vůči poškozenému [REDAKCE] užil donucovacích prostředků vymezených ust. § 52 odst. 1 písm. a) ZOP v rozporu s ust. § 11 písm. a), c) ZOP a ust. § 53 odst. 1, odst. 3 ZOP, formálně tudíž jeho jednání vykazuje znaky žalovaného přechínu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, což soud prvního stupně správně nevyhodnotil, je třeba také hodnotit společenskou škodlivost posuzovaného provinění obžalovaného.
31. V obecné rovině platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, a který je v něm označen za trestný, je trestným činem (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku) a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání (jde o formální definici trestného činu, na níž je trestní zákoník založen). Toto pravidlo však neplatí absolutně, neboť je korigováno zásadou subsidiarity trestní represe vyjádřené v ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, podle níž trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Společenská škodlivost se hodnotí mimo obecnou definici trestného činu, aby byly zmírněny zjevné tvrdosti zákona, přičemž je určována kritérii, která se podle § 39a odst. 2 tr.

zákoníku uplatňují při stanovení povahy a závažnosti trestného činu, tedy významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, tzn. že je určována především intenzitou naplnění jednotlivých složek povahy a závažnosti činu, ale zcela se tím nevyčerpává, neboť je spojena s principem ultima ratio (viz stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky Tpjn 301/2012 či usnesení NS ČR ze dne 20.8.2014, sp. zn. 3 Tdo 943/2014).

32. Při hodnocení společenské škodlivosti jednání obžalovaného nemohou být opomenuty následující okolnosti. Obžalovaný při zákroku užil donucovacích prostředků takovým způsobem, aby nezpůsobil poškozenému [REDAKCE] vážnější újmu na zdraví, počáteční užití donucovacího prostředku (úchop za krk) nebylo intenzivní tak, aby způsobilo zdravotní újmu poškozenému, při užití teleskopického obušku jednal obžalovaný v souladu s taktikou užití teleskopického obušku, aby byl eliminován vznik devastujících zranění. Obžalovaný nebyl primárně veden úmyslem nezákonně zasáhnout do práv poškozeného [REDAKCE] a způsobit mu tak škodu, v rámci zákroku „toliko“ překročil meze zákonnosti, do jisté míry vyplynulo užití donucovacích prostředků z přílišné horlivosti obžalovaného (lze dovodit jednání v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Obžalovaný na místo činu nejel svévolně, ale k prověření možného páčání trestné činnosti, přičemž na místě činu se nacházelo více osob mužského pohlaví, které sice zjevně nevykazovaly žádnou tendenci k užití násilí, plnily (byť neochotně) pokyn jim daný, a priori však nikdy nelze vyloučit možné riziko útoku, proto je třeba zachovávat ostražitost. Při hodnocení jednání obžalovaného tzv. od stolu, s časovým odstupem při znalosti veškerých okolností by však nemělo být opomenuto určité riziko každého služebního zákroku, při němž je prověřováno podezření z možného páčání trestné činnosti a z toho vyplývající určitá nervozita na místě činu a z ní pramenící případné chyby.
33. S ohledem na všechny zmíněné okolnosti a s přihlednutím k zásadě subsidiarity trestní represe je krajský soud přesvědčen, že posuzovaný případ není natolik společensky škodlivý, aby nepostačovalo uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, jímž je v daném případě zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Podle ust. § 45 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2003 Sb., je příslušník povinen dodržovat služební kázeň, která ve smyslu § 46 odst. 1 citovaného zákona spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.
34. Řízení o kázeňském přestupku upravuje ust. § 186 zák. č. 361/2003 Sb., přičemž odst. 10 ve znění zákona č. 377/2015 (tj. ve znění účinném v době spáchání činu) stanoví, že kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do 1 roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Do běhu těchto lhůt se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Uvedené lhůty jsou prekluzivní. Objektivní jednoroční lhůta dosud neuplynula, neboť trestní stíhání obžalovaného bylo zahájeno 9.6.2016 sdělením obvinění obžalovanému, nicméně subjektivní dvouměsíční lhůta již uplynula, neboť služební funkcionář se o jednání obžalovaného dozvěděl krátce po jeho spáchání. Za daného stavu tudíž nelze nyní již obžalovaného za jednání, které by mohlo být posouzeno jako kázeňský přestupek, potrestat, neboť uplynula subjektivní propadná lhůta, tudíž nelze postupovat ve smyslu § 222 odst. 2 tr. řádu.
35. S přihlednutím ke shora uvedeným okolnostem tudíž shledává krajský soud zprošťující výrok napadeného rozsudku (včetně odkazujícího výroku dle § 229 odst. 3 tr. řádu) správným, byť na

základě jiných důvodů, než uvádí soud prvního stupně, proto nezbylo než odvolání státního zástupce jako nedůvodné § 256 tr. řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí mohou obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání** do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 14.02.2019

Mgr. František Jahůdka, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. 6. 2019 o dovolání, které podal nejvyšší státní zástupce v neprospěch obviněného [redacted] [redacted] proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 2 T 31/2017, takto:

- I. Podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr. ř. **se zrušují** usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
- II. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Okresnímu soudu v České Lípě **přikazuje**, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Odůvodnění:

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, byl obviněný [redacted] podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že „dne 29. 9. 2015 kolem 11.00 hod. na polní cestě, na pozemku č. [redacted] v katastrálním území [redacted] v okrese [redacted] jako [redacted] zorganizoval a následně řídil a spolu s dalšími příslušníky Policie České republiky, zejména z [redacted] provedl nedůvodný zásah proti zde přítomným brigádníkům najatým [redacted] společnosti MABEKO, s.r.o., se sídlem Rousínov 47, Svor, na sklizeň zde legálně pěstovaného technického konopí odrůdy FEDORA 17, ačkoli se jednalo v daném případě o povolené pěstování konopí pro technické účely, což [redacted] předem ani na místě nijak neověřil a po příjezdu na uvedené místo vystoupil ze služebního vozidla, pronesl k brigádníkům výzvu s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby položili vše co mají v ruce na zem a stoupli si stranou od zaparkovaného dodávkového vozidla [redacted] a i když brigádníci začali plnit jeho výzvy tak jako první použil donucovací prostředky proti [redacted] který v tu chvíli pokojně seděl na lavičce a to tak, že [redacted] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje a když se proti tomu [redacted] slovně ohradil, tak jej obviněný znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [redacted] bránil krátkým odstrčením obviněného, kdy následně obžalovaný [redacted] v rychlém sledu udeřil teleskopickým

obuškem [redacted] nejméně 6x přes jeho ruce, hlavu, hýždě a dolní končetiny, dále jej kopem na jeho stojnou nohu podrazil a svalil na zem na břicho, kde jej následně s policistou [redacted] zakleklí a spoutali s rukama za zády, přičemž souběžně na základě popudu spočívajícího v užití donucovacích prostředků obžalovaným [redacted] použili i další policisté [redacted] slzotvorných prostředků a hmatů a chvatů proti nezletilému [redacted] synovi [redacted] který slovně vystoupil proti zakročujícím policistům na ochranu svého otce, přičemž i proti němu byl použit policisty slzotvorný prostředek a byl sveden na zem a spoután a po uplynutí cca 12 minut byli oba jmenovaní eskortováni v režimu zajištění na [redacted] oddělení policie [redacted] ačkoli zakročující policisté již měli v tu dobu informaci o tom, že jde o legálně pěstované technické konopí na uvedeném pozemku k tomu najatými brigádníky, a dále při zákroku byli i ostatní sběrači konopí přinuceni, aby si lehli na zem a takto obv. [redacted] vědomě neoprávněně použil donucovací prostředky v rozporu s § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZoP) proti [redacted] i přes to, že pro toto použití nebyly splněny obecné podmínky, neboť v okamžiku, kdy zahájil užívání donucovacích prostředků a dal k němu podnět i ostatním policistům, se [redacted] a ani jiní brigádníci ničeho protiprávního nedopouštěli, na místě neprobíhal ze strany [redacted] sběračů konopí žádný útok na policisty nebo jiné osoby či majetek a nedocházelo ani k narušování veřejného pořádku a brigádníci začali provádět pokyny, které jim obviněný dával a byl si tak vědom, že může neoprávněně způsobit brigádníkům najatým ke sběru technického konopí závažnou újmu v podobě omezení jejich osobní svobody, způsobení morální újmy a ponížení lidské důstojnosti a takto [redacted] nerespektoval zásadu přiměřenosti stanovenou v § 11 písm. a) ZoP, tedy povinnost postupovat tak, aby žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma a stanovenou v § 11 písm. c) ZoP, tedy postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, kdy výše popsaným jednáním policista [redacted] jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v rozporu s ustanovením § 45 odst. 1 písm. a), i) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen ZoSP), podle kterého je příslušník povinen dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 ZoSP spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů nadřazených, přičemž poškozený [redacted] v důsledku neoprávněného zásahu obviněného a dalších policistů utrpěl podráždění očí, drobná poranění na hlavě, hematomy kolem pravého oka, na čele, levé tváři, na pravé polovině zad a na noze a nezl. [redacted] utrpěl podráždění očí, krvácení z nosu, dále drobnou ránu a zranění na čele a levém lokti a v důsledku protiprávního postupu [redacted] obžalovaného [redacted] musela Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [redacted] vynaložit na ošetření nezl. [redacted] celkem 397,- Kč“,

čímž měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byli poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a. s. regionální pobočka [redacted] a [redacted] odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci podané v neprospěch obviněného bylo usnesením Krajského soudu v Ústí

nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

3. Proti shora citovanému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci podal nejvyšší státní zástupce (dále jen „nejvyšší státní zástupce“ nebo „dovolatel“) dovolání, v němž uplatnil dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. l) a g) tr. ř.

4. V odůvodnění svého dovolání stran zproštění obviněného obžaloby předestřel, že se nelze ztotožnit se závěry odvolacího soudu v tom směru, že za počátek trestního řízení, mající vliv na stavění prekluzivních lhůt stanovených pro kázeňský přestupek, považoval okamžik zahájení trestního stíhání. Tato skutečnost měla následně odraz v nesprávném řešení problematiky promlčení přestupku. Poznamenal, že soudům obou stupňů nevytýká jejich závěry o tom, že jednání obviněného nenaplnilo znaky žalovaného nebo jiného trestného činu, a to s ohledem na to, že odvolací soud vadné zjištění nalézacího soudu o legálnosti služebního zákroku napravil. Za nesprávné však považoval vymezení pojmu trestního řízení odvolacím soudem ve smyslu § 12 odst. 10 tr. ř., a to ve vazbě na vadnou interpretaci problematiky promlčení kázeňského přestupku podle § 186 odst. 9 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve znění účinném v době spáchání přestupku.

5. K uvedenému doplnil, že novelou zmíněného zákona účinnou od 1. 10. 2016 došlo k vložení nového odstavce 2 a přečíslování zbylých odstavců. Na tomto základě nebyla v odvolacím řízení rozpoznána faktická nesprávnost zprošťujícího rozsudku soudu prvního stupně, v důsledku čehož mělo být postupováno podle § 222 odst. 2 tr. ř. a nikoliv aprobováním napadeného rozsudku (tj. zamítnutím odvolání). Nejvyšší státní zástupce doplnil, že pokud soud shledal, že žalovaný skutek nebyl trestným činem, ale mohl by být jiným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění, nepřicházelo v úvahu zproštění obžaloby, ale věc měla být postoupena příslušnému orgánu. Soud se měl, mimo jiné, zabývat i otázkou, zda byla příslušná věc promlčena (rozhodnutí č. 68/1980 Sb. rozh. tr.), pokud by dospěl k závěru, že uplynula promlčecí doba přestupku, příp. kázeňského přestupku bylo namístež obviněného podle § 226 písm. b) tr. ř. zprostit obžaloby.

6. Nejvyšší státní zástupce konstatoval, že podle závěrů Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci jednání obviněného mohlo naplnit znaky kázeňského přestupku, jehož se dopustil dne 29. 9. 2015. Podle ustanovení § 186 odst. 9 shora zmíněného zákona bylo možno kázeňský trest za kázeňský přestupek uložit nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které mělo znaky takového přestupku, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke spáchání přestupku došlo. Do běhu těchto lhůt se nezapočítávala doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Za stěžejní tak pokládal výklad pojmu trestního řízení, a to ve smyslu § 12 odst. 10 tr. ř., tj. jako proces upravený trestním řádem, který je nutno vykládat širěji, než pouhé trestní stíhání. V posuzované věci bylo totiž trestní řízení zahájeno již dne 10. 11. 2015, a to sepsáním záznamu o zahájení úkonů v trestním řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř. Z uvedeného dovodil, že neuplynula nejen jednoletá objektivní lhůta, ale i dvouměsíční subjektivní lhůta, neboť pokud se služební funkcionář dozvěděl o jednání obviněného již v den jeho spáchání (tj. dne 29. 9. 2015), v době zahájení trestního řízení by zbývalo ještě 19 dní z dvouměsíční

subjektivní lhůty. K promlčení kázeňského přestupku tudíž nemohlo dojít. Pro úplnost nejvyšší státní zástupce doplnil, že v podstatě totožnou situací se zabýval Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 25. 10. 2018, sp. zn. 8 Tdo 1124/2018.

7. Shrnul, že již Okresní soud v České Lípě zatížil svůj rozsudek vadou nesprávného právního posouzení věci ve smyslu § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci sice správně uzavřel, že použití donucovacích prostředků obviněným bylo neoprávněné, a jednání tak naplnilo znaky kázeňského přestupku, současně však nerozpoznal, že zproštění obžaloby bylo fakticky založeno na nesprávném hmotně právním posouzení institutu promlčení podle zákona o služebním poměru. K promlčení totiž nemohlo dojít, a bylo tudíž namístež postupovat podle § 222 odst. 2 tr. ř. Závěrem uvedl, že rozhodl-li soud druhého stupně zamítnutím řádného opravného prostředku, přestože v předchozím řízení byl dán důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je třeba shledat i dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř.

8. S ohledem na výše uvedené nejvyšší státní zástupce navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, a rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, jakož i případná další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Okresnímu soudu v České Lípě, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Výslovný souhlas s rozhodnutím věci v neveřejném zasedání učinil ve smyslu § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř. i pro případ, že by Nejvyšší soud shledal podmínky pro jiné než navrhované rozhodnutí.

9. O podaném dovolání byl vyrozuměn obviněný, který se do doby konání neveřejného zasedání k věci nevyjádřil.

III.

Přípustnost dovolání

10. Nejvyšší soud jako soud dovolací zjistil, že dovolání je podle § 265a tr. ř. přípustné, že jej podala včas oprávněná osoba a že splňuje náležitosti obsahu dovolání ve smyslu § 265f odst. 1 tr. ř.

IV.

Důvodnost dovolání

11. Nejvyšší státní zástupce podal dovolání s odkazem na dovolací důvody uvedené v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř.

12. Podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. lze dovolání podat, bylo-li rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo přestože byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 pod písmeny a) až k) tr. ř. Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. tedy spočívá ve třech různých okolnostech: 1) řádný opravný prostředek byl

zamítnut z tzv. formálních důvodů podle § 148 odst. 1 písm. a) a b) tr. ř. nebo podle § 253 odst. 1 tr. ř., přestože nebyly splněny procesní podmínky stanovené pro takové rozhodnutí, nebo 2) odvolání bylo odmítnuto pro nesplnění jeho obsahových náležitostí podle § 253 odst. 3 tr. ř., ačkoli oprávněná osoba nebyla řádně poučena nebo jí nebyla poskytnuta pomoc při odstranění vad odvolání, nebo 3) řádný opravný prostředek byl zamítnut z jakýchkoli jiných důvodů, než jsou důvody uvedené výše jako první okolnost, ale řízení předcházející napadenému rozhodnutí je zatíženo vadami, které jsou ostatními dovolacími důvody podle § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. (srov. ŠÁMAL, P. a kol. Trestní řád II. § 157 až 314s. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 3174 až 3175).

13. K zamítnutí ani odmítnutí odvolání státního zástupce nedošlo z procesních důvodů, tj. podle § 253 odst. 1 tr. ř., resp. podle § 253 odst. 3 tr. ř., a proto se na daný případ ta část ustanovení § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř., která je vyjádřena dikcí „bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku ..., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí“, evidentně nevztahuje. Odvolání bylo zamítnuto jako nedůvodné poté, co odvolací soud meritorně přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně. Dovolání je v tomto případě možné podat, jen byl-li v řízení napadenému rozhodnutí předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. V souladu s touto podmínkou dovolatel odkázal na důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

14. Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Výklad tohoto ustanovení v kontextu dalších důvodů dovolání obsažených v ustanovení § 265b tr. ř. standardně vychází z úvahy, že dovolání je opravným prostředkem mimořádným a odpovídají tomu i zákonem stanovené podmínky rozhodování o něm. Dovolání je zákonem určeno k nápravě procesních právních vad rozhodnutí vymezených v § 265a tr. ř., není (a ani nemůže být) další instancí přezkoumávající skutkový stav v celé šíři. Procesně právní úprava řízení před soudem prvního stupně a posléze před soudem odvolacím poskytuje dostatečný prostor k tomu, aby se skutkovou stránkou věci nemusel (a vzhledem k právní úpravě rozhodování o dovolání ani neměl) zabývat Nejvyšší soud v řízení o dovolání.

15. V mezích uplatněného dovolacího důvodu lze namítat, že skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoliv o trestný čin nejde, nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným. Vedle vad, které se týkají právního posouzení skutku, lze vytýkat též „jiné nesprávné hmotně právní posouzení“. Rozumí se jím zhodnocení otázky, která nespočívá přímo v právní kvalifikaci skutku, ale v právním posouzení jiné skutkové okolnosti mající význam z hlediska hmotného práva. Pouze v obecné rovině lze doplnit, že meze přezkumu v dovolacím řízení v rámci dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. jsou prolomeny pouze v případě tzv. „extrémního nesouladu skutkových zjištění s provedenými důkazy“, a to v situaci, kdy by došlo k (extrémnímu) porušení předmětné zásady, kdyby se výsledek dokazování jevil jako naprosto nespravedlivý a věcně neudržitelný, neboť by se skutková zjištění, o které by se opírala vydaná rozhodnutí, nacházela v extrémním nesouladu s vykonanými důkazy (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 7. 2014 sp. zn. III. ÚS 888/2014 publikovaný pod č. 140/2014 Sb. nál. a usn. ÚS).

16. Dovolání nejvyššího státního zástupce bylo podáno v souladu se zákonem vymezenými podmínkami. Protože Nejvyšší soud dále shledal, že nejsou dány podmínky proto, aby bylo podané dovolání odmítnuto podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející a dospěl k následujícím závěrům.

17. Pokud jde o napadené rozhodnutí, obsah dovolání a uplatněné důvody dovolání, pak je významná otázka výkladu ustanovení § 186 odst. 9 ZoSP a z tohoto hlediska posouzení správnosti na to navazujícího závěru odvolacího soudu o promlčení kázeňského přestupku a rozhodnutí o zproštění obžaloby z důvodu uvedeného v § 226 písm. b) tr. ř.

18. Jak již shora zmíněno, ze spisového materiálu vyplývá, že Okresní soud v České Lípě ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, tak, že obviněného podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil, a to s odůvodněním, že skutek není trestným činem. Nalézací soud dospěl totiž po provedeném dokazování k závěru, že užití donucovacích prostředků ze strany obviněného bylo důvodným a souladným s odpovídajícími ustanoveními zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), a obviněný se tedy žádného protiprávního jednání nedopustil.

19. Uvedený rozsudek napadl odvoláním státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, o kterém rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, a to tak, že je podle § 256 tr. ř. zamítl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí jmenovaný soud přisvědčil závěru soudu prvního stupně, že skutek se stal, zároveň mu však vytkl, že náležitě nevyhodnotil provedené důkazy, a v návaznosti na to učinil nesprávný závěr, že služební zákrok obviněného byl zcela v souladu se zákonem o policii. Poté, co s odkazem na podstatné důkazy shrnul stěžejní skutkové okolnosti a odkázal na dotčená ustanovení zákona o policii, zdůraznil, že obviněný [redacted] vůči poškozenému [redacted] užil donucovací prostředky vymezené v § 52 odst. 1 písm. a) , v rozporu s § 11 písm. a), c) a § 53 odst. 1, 3 ZoP a jeho jednání tedy znaky žalovaného přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku formálně vykazuje.

20. Zároveň však krajský soud konstatoval, že posuzovaný případ není natolik společensky škodlivý, aby nepostačovalo uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, jímž je v daném případě ZoSP. V této souvislosti uvedl, že z § 186 odst. 10 tohoto zákona ve znění účinném v době spáchání činu vyplývá, že kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Do běhu těchto prekluzivních lhůt se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Dospěl pak k závěru, že sice dosud neuplynula jednoletá objektivní lhůta, uplynula však dvouměsíční subjektivní lhůta, neboť služební funkcionář se o posuzovaném jednání dozvěděl krátce po jeho spáchání dne 29. 9. 2015 a trestní stíhání obviněného bylo zahájeno až dne 9. 6. 2016. Za daného stavu není možné obviněného za jednání naplňující znaky kázeňského přestupku potrestat, a proto nebylo možno postupovat podle § 222 odst. 2 tr. ř.

21. Pokud jde o podané dovolání, pak lze uvést, že nejvyšší státní zástupce sice nepolemizoval se závěry odvolacího soudu, že zjištěné jednání obviněného nenaplnilo

skutkovou podstatu žalovaných ani jiných trestných činů a že by mohlo být toliko kázeňským přestupkem, nesouhlasil ale se způsobem, jakým odvolací soud vyložil právní úpravu běhu promlčecích lhůt kázeňských přestupků obsaženou v § 186 odst. 9 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (ve znění účinném v době spáchání skutku, tedy před vložení nového odstavce 2 a přečíslování ostatních odstavců novelou provedenou k 1. 10. 2016 zákonem č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), neboť odvolací soud nesprávně považoval za počátek trestního řízení až okamžik zahájení trestního stíhání, což se promítlo v nesprávném řešení problematiky promlčení kázeňského přestupku a v konečném důsledku v nesprávném rozhodnutí o zamítnutí odvolání státního zástupce proti rozsudku soudu prvního stupně.

22. Námitky nejvyššího státního zástupce obsažené v dovolání hodnotí Nejvyšší soud z dále uvedených důvodů za opodstatněné. Jedná se přitom o problematiku, kterou se v nedávné době zabýval i Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 25. 10. 2018, sp. zn. 8 Tdo 1124/2018.

23. Z hlediska širších souvislostí považuje Nejvyšší soud za vhodné připomenout, že podle § 222 odst. 2 tr. ř. soud postoupí věc jinému orgánu, jestliže shledá, že nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako *přestupek nebo kárné provinění*, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat. Z hlediska ustálené judikatury je též nutné zmínit, že postoupení věci jinému orgánu příslušnému rozhodovat o přestupku či kárném provinění [§ 171 odst. 1 tr. ř., § 222 odst. 2 tr. ř., § 257 odst. 1 písm. b) tr. ř.] je vázáno na posouzení, *zda nebyla věc promlčena* (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2009, sp. zn. 8 Tdo 157/2009, uveřejněné pod č. 27/2010 Sb. rozh. tr. a rozhodnutí uveřejněné pod č. 68/1980).

24. V této trestní věci se obviněný měl posuzovaného jednání dopustit při výkonu svých služebních povinností jako příslušník [redacted] (konkrétně [redacted]).

Právní poměry fyzických osob, které v bezpečnostním sboru, jímž se rozumí mimo jiné i Policie České republiky, vykonávají službu, jejich odměňování, řízení ve věcech služebního poměru a organizační věci služby upravuje ZoSP. Podle § 50 odst. 1 tohoto zákona kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu. Řízení ve věcech služebního poměru je upraveno v hlavě dvanácté (§ 169 až § 196) tohoto zákona, přičemž v § 186 až 189 se vztahují k řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku (podle nyní již zrušeného zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, účinného v době spáchání činu, nyní upravuje odpovědnost za přestupky a řízení o nich zákon č. 250/2016 Sb., účinný od 1. 7. 2017).

25. Podle § 12 odst. 10 tr. ř. se *trestním řízením* rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, *trestním stíháním* pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a *přípravným řízením* úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody

o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.

26. S ohledem na uvedená ustanovení trestního řádu a ZoSP je zřejmé, že odvolací soud nesprávně interpretoval pojem trestního řízení vymezený § 12 odst. 10 tr. ř. a v důsledku toho také otázku promlčení kázeňského přestupku coby institutu hmotného práva tak, jak vyplývá z § 186 odst. 9 ZoSP, ve znění účinném v době spáchání skutku. Dílem se tak stalo také proto, že nesprávně (v bodě 34. usnesení) použil ustanovení § 186 odst. 10 ZoSP na místo správného ustanovení § 186 odst. 9 ZoSP. Odvolací soud totiž nereflektoval tu skutečnost, že novelou provedenou k 1. 10. 2016 zákonem č. 204/2015 Sb. došlo k vložení nového odstavce 2 a přečíslování zbylých odstavců § 186. V důsledku tohoto pochybení nebyla odvolacím soudem rozpoznána faktická nesprávnost zprošťujícího rozsudku, neboť pokud by dospěl tento soud k správnému závěru, že kázeňský přestupek nebyl promlčen, pak bylo namíste postupovat podle § 222 odst. 2 tr. ř., což se v této trestní věci nestalo.

27. Obviněný se jednání, které by podle závěru odvolacího soudu mohlo naplnit znaky kázeňského přestupku, dopustil dne 29. 9. 2015. Podle § 186 odst. 9 ZoSP ve znění účinném v době spáchání skutku, kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Do běhu těchto lhůt se přitom nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Pouze pro doplnění Nejvyšší soud uvádí, že použití ustanovení § 186 odst. 9 ZoSP ve znění účinném v době spáchání činu je namíste z toho důvodu, že další změny v úpravě ukládání kázeňských trestů nebyly pro obviněného příznivější (v tomto duchu viz např. nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2002, sp. zn. III. ÚS 611/01, a další).

28. Je tedy zřejmé, že možnost projednání kázeňského přestupku služebním funkcionářem byla vázána na okolnost, že jednak neuplynula jak jednoletá objektivní lhůta počínající momentem jeho spáchání, jednak také dvouměsíční subjektivní lhůta, která počíná běžet okamžikem, kdy se o jednání majícím znaky kázeňského přestupku služební funkcionář dozvěděl. Obě tyto lhůty pak jsou současně stavěny po dobu probíhajícího trestního řízení.

29. Stěžejním z pohledu náležitého posouzení podaného dovolání a rozhodnutí v této věci je zákonný výklad pojmu trestní řízení. Trestním řízením je ve smyslu § 12 odst. 10 tr. ř. míněno řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Podstatné je, že v porovnání s dalšími řízeními vymezenými v § 12 odst. 10 tr. ř. (trestní stíhání, přípravné řízení) jde o pojem nejširší, který označuje veškerý proces upravený trestním řádem. Tímto svým vymezením proto trestní řízení přesahuje trestní stíhání, které ve svém rozhodnutí označil za zásadní odvolací soud (viz bod 34. napadeného usnesení).

30. V této trestní věci bylo trestní řízení zahájeno sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř. dne 10. 11. 2015. Pokud se měl obviněný dopustit jednání majícího znaky kázeňského přestupku dne 29. 9. 2015, je zřejmé, že neuplynula nejen jednoletá objektivní lhůta, ale nemohla uplynout ani dvouměsíční subjektivní lhůta, a to i za předpokladu, že by se služební funkcionář dozvěděl o jednání obviněného již v den jeho spáchání, tedy dne 29. 9. 2015. Za této situace by v době zahájení trestního řízení dne 10. 11. 2015 nadále zbývalo do konce dvouměsíční subjektivní lhůty ještě 19 dní. Tyto dny by

po právní moci meritorního rozhodnutí v trestním řízení měly tzv. doběhnout příslušnému služebnímu funkcionáři oprávněnému pro rozhodnutí o kázeňském přestupku, samozřejmě za zohlednění doby běhu trestního řízení ve smyslu závěrů usnesení Nejvyššího soudu publikovaného pod č. 6/2016 Sb. rozh. tr. K promlčení jednání, které by mohlo naplnit znaky kázeňského přestupku spáchaného obviněným, tedy dojít nemohlo.

31. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci jako soud odvolací sice na rozdíl od soudu nalézacího správně uzavřel, že použití donucovacích prostředků ze strany obviněného bylo neoprávněným a jeho jednání tak mohlo naplnit znaky kázeňského přestupku, současně však ze strany tohoto soudu nebylo rozpoznáno, že zproštění obžaloby je fakticky založeno na nesprávném hmotně právním posouzení institutu promlčení podle zákona o služebním poměru. Toto pochybení odvolacího soudu je založeno na chybném posouzení hmotně právního ustanovení zákona o služebním poměru, a to především otázky stavění prekluzivních lhůt v návaznosti na probíhající trestní řízení. V důsledku tohoto chybného posouzení pak odvolací soud nesprávně považoval dvouměsíční subjektivní prekluzivní lhůtu podle § 186 odst. 9 zákona o služebním poměru v tehdy platném znění za uplynulou a na této vadě založil i své rozhodnutí, kterým odvolání státního zástupce zamítl a zprošťující rozsudek ponechal v platnosti.

32. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci tak své rozhodnutí zatížil vadou spočívající v jiném nesprávném hmotně právním posouzení ve smyslu druhé alternativy dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Pokud by se totiž uvedeného pochybení nedopustil, pak by při správném (právním) závěru, že k promlčení dosud dojít nemohlo, postupoval podle § 222 odst. 2 tr. ř. Rozhodl-li přitom odvolací soud o zamítnutí odvolání podaného státním zástupcem proti shora uvedenému rozsudku, rozhodl současně o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. b) tr. ř., přestože v řízení mu předcházejícím byl dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., v čemž je namístě spatřovat rovněž dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř.

33. Nejvyšší soud proto podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, dále zrušil i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Okresnímu soudu v České Lípě, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Na soudu prvního stupně, kterému se předmětná trestní věc vrací, bude, aby s ohledem na shora vyslovené právní názory, kterými je vázán, ve věci obviněného znovu rozhodl.

34. V návaznosti na další postup okresního soudu pak Nejvyšší soud připomíná, že ve výroku, jímž se podle § 222 odst. 2 tr. ř. postupuje věc jinému orgánu, se uvádí skutek, jak byl zjištěn soudem, bez ohledu na to, jak byl popsán v obžalobě. Jakkoliv je třeba zachovat totožnost skutku, popis skutku, pro který se věc postupuje, musí odpovídat výsledkům soudem provedeného dokazování a zjištěným skutečnostem, protože jen takto vymezený skutek vytváří podklad pro orgán, jenž se má věcí dále zabývat. Takovým podkladem nejsou úvahy a závěry uvedené pouze v odůvodnění rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1417/2016, uveřejněné pod č. 19/2017 Sb. rozh. tr.). Bude tak na okresním soudu, aby učinil relevantní skutková zjištění ohledně zjišťovaného protiprávního

jednání obviněného tak, aby byl výsledek řízení předvídatelný i pro obviněného, kterému je třeba zachovat možnost se ke skutkovým zjištěním významným z hlediska případného rozhodnutí o kázeňském přestupku také vyjádřit a uplatnit tak se vší důsledností právo na obhajobu (srov. přiměřeně i nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 7. 2004, sp. zn. I. ÚS 639/03, ze dne 25. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 125/04, aj.).

35. Protože vady napadeného rozhodnutí vytknuté v dovolání a zjištěné Nejvyšším soudem nebylo možno odstranit ve veřejném zasedání, Nejvyšší soud učinil podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. toto rozhodnutí v neveřejném zasedání.

Poučení: Proti rozhodnutí o dovolání není s výjimkou obnovy řízení opravný prostředek přípustný (§ 265n tr. ř.).

V Brně dne 18. 6. 2019

JUDr. Vladimír Veselý v. r.
předseda senátu

Zpracoval:
JUDr. Aleš Kolář v. r.

Za správnost vyhotovení:
Petra Semencova

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 11. září 2019 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

takto:

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu se věc obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE], kvalifikovaná jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jíž se měl dopustit tím, že dne 29. 9. 2015 kolem 11.00 hod. na polní cestě, na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] u [REDAKCE] v okrese [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] s [REDAKCE] spolu s dalšími příslušníky Policie České republiky, zejména z [REDAKCE] provedl zásah proti zde přítomnému brigádníkovi [REDAKCE] najatému [REDAKCE] [REDAKCE] společnosti MABEKO, s.r.o., se sídlem Rousínov 47, Svor, na sklizeň zde legálně pěstovaného technického konopí odrůdy FEDORA 17, ačkoli se jednalo v daném případě o povolené pěstování konopí pro technické účely, což [REDAKCE] [REDAKCE] předem ani na místě nijak neověřil a po příjezdu na uvedené místo vystoupil ze služebního vozidla, pronesl k brigádníkům výzvu s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby položili vše, co mají v ruce, na zem a stoupli si stranou od zaparkovaného dodávkového vozidla [REDAKCE] [REDAKCE] a i když brigádníci začali pomalu plnit jeho výzvy, tak použil donucovací prostředky proti [REDAKCE], který v tu chvíli pokojně seděl na lavičce, a to tak, že [REDAKCE] [REDAKCE] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje, a když se proti tomu [REDAKCE] [REDAKCE] slovně ohradil, tak jej obžalovaný znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [REDAKCE] [REDAKCE] bránil krátkým odstrčením obžalovaného, kdy následně obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v rychlém sledu udeřil teleskopickým obuškem [REDAKCE] [REDAKCE] několikrát do různých částí těla, dále jej podmetem na jeho stojnou nohu svalil na zem na břicho, kde jej následně s policistou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zakleklí a spoutali s rukama za zády,

postupuje Policii ČR, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] neboť nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako kázeňský přestupek.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě v posuzované trestní věci již jednou rozhodl. Nejprve byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE], rozsudkem ze dne 13. 6. 2018, č. j. 2 T 31/2017-744, podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že dne 29. 9. 2015 kolem 11.00 hod. na polní cestě, na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] u [REDAKCE] v okrese [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] [REDAKCE] zorganizoval a následně řídil a spolu s dalšími příslušníky Policie České republiky, zejména z [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] provedl nedůvodný zásah proti zde přítomným brigádníkům najatým [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] společností MABEKO, s.r.o., se sídlem Rousínov 47, Svor, na sklizeň zde legálně pěstovaného technického konopí odrůdy FEDORA 17, ačkoli se jednalo v daném případě o povolené pěstování konopí pro technické účely, což [REDAKCE] [REDAKCE] předem ani na místě nijak neověřil a po příjezdu na uvedené místo vystoupil ze služebního vozidla, pronesl k brigádníkům výzvu s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby položili vše co mají v ruce na zem a stoupli si stranou od Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zaparkovaného [redacted] vozidla [redacted] a i když brigádníci začali plnit jeho výzvy, tak jako první použil donucovací prostředky proti [redacted] který v tu chvíli pokojně seděl na lavičce a to tak, že [redacted] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje a když se proti tomu [redacted] slovně ohradil, tak jej obviněný znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [redacted] bránil krátkým odstrčením obviněného, kdy následně obžalovaný [redacted] [redacted] v rychlém sledu udeřil teleskopickým obuškem [redacted] [redacted] nejméně 6x přes jeho ruce, hlavu, hýždě a dolní končetiny, dále jej kopem na jeho stojnou nohu podrázil a svalil na zem na břicho, kde jej následně s policistou [redacted] [redacted] zakleklí a spoutali s rukama za zády, přičemž souběžně na základě popudu spočívajícího v užití donucovacích prostředků obžalovaným [redacted] [redacted] [redacted] použili i další policisté [redacted] [redacted] [redacted] slzotvorných prostředků a hmatů a chvatů proti nezletilému [redacted] synovi [redacted] [redacted] který slovně vystoupil proti zakročujícím policistům na ochranu svého otce, přičemž i proti němu byl použit policisty slzotvorný prostředek a byl sveden na zem a spoután a po uplynutí cca 12 minut byli oba jmenovaní eskortováni v režimu zajištění na [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] ačkoli zakročující policisté již měli v tu dobu informaci o tom, že jde o legálně pěstované technické konopí na uvedeném pozemku, k tomu najatými brigádníky, a dále při zákroku byli i ostatní sběrači konopí přinuceni, aby si lehli na zem a takto obžalovaný [redacted] [redacted] vědomě neoprávněně použil donucovací prostředky v rozporu s § 53 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen ZoP) proti [redacted] [redacted] i přes to, že pro toto použití nebyly splněny obecné podmínky, neboť v okamžiku, kdy zahájil užívání donucovacích prostředků a dal k němu podnět i ostatním policistům, se [redacted] [redacted] a ani jiní brigádníci ničeho protiprávního nedopouštěli, na místě neprobíhal ze strany [redacted] sběračů konopí žádný útok na policisty nebo jiné osoby či majetek a nedocházelo ani k narušování veřejného pořádku a brigádníci začali provádět pokyny, které jim obviněný dával a byl si tak vědom, že může neoprávněně způsobit brigádníkům najatým ke sběru technického konopí závažnou újmu v podobě omezení jejich osobní svobody, způsobení morální újmy a ponížení lidské důstojnosti a takto [redacted] [redacted] [redacted] nerespektoval zásadu přiměřenosti stanovenou v § 11 písm. a) ZoP, tedy povinnost postupovat tak, aby žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma a stanovenou v § 11 písm. c) ZoP, tedy postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, kdy výše popsaným jednáním policista [redacted] [redacted] [redacted] jednal jako příslušník bezpečnostního sboru v rozporu s ustanovením § 45 odst. 1 písm. a), i) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen ZoSP), podle kterého je příslušník povinen dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 ZoSP spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů nadřízených, přičemž poškozený [redacted] [redacted] v důsledku neoprávněného zásahu obviněného a dalších policistů utrpěl podráždění očí, drobná poranění na hlavě, hematomy kolem pravého oka, na čele, levé tváři, na pravé polovině zad a na noze a nezletilý [redacted] [redacted] utrpěl podráždění očí, krvácení z nosu, dále drobnou ránu a zranění na čele a levém lokti a v důsledku protiprávního postupu policisty obžalovaného [redacted] [redacted] musela Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. regionální pobočka [redacted] [redacted] vynaložit na ošetření nezletilého [redacted] [redacted] celkem 397 Kč, čímž měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byli poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518 a [redacted] [redacted] odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Citovaný rozsudek nabyl právní moci dnem 14. 2. 2019, neboť Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 14. 2. 2019, č. j. 55 To 343/2018-784, zamítl odvolání státního zástupce proti rozhodnutí soudu I. stupně. Proti rozhodnutí soudu odvolacího podal Nejvyšší státní zástupce dovolání, které bylo předloženo k rozhodnutí Nejvyššímu soudu ČR. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 18. 6. 2019, č. j. 6 Tdo 733/2019-803, bylo podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušeno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 2. 2019, sp. zn. 55 To 343/2018, jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. 2 T 31/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 trestního řádu bylo Okresnímu soudu v České Lípě příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh celého trestního řízení a argumentaci Nejvyššího státního zástupce v podaném dovolání. Nejvyšší soud uzavřel, že podané dovolání je přípustné a akceptoval popsané dovolací důvody. Konkrétně uvedl, že Nejvyšší státní zástupce sice nepolemizoval se závěry odvolacího soudu, že zjištěné jednání obžalovaného nenaplnilo skutkovou podstatu žalovaných ani jiných trestných činů a že by mohlo být toliko kázeňským přestupkem, ale nesouhlasil se způsobem, jakým odvolací soud vyložil právní úpravu běhu promlčecích lhůt kázeňských přestupků obsaženou v § 186 odst. 9 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním postavení příslušníků bezpečnostních sborů v tehdy platném znění. Nejvyšší soud konstatoval, že krajský soud nesprávně interpretoval pojem trestního řízení vymezený v § 12 odst. 10 trestního řádu a v důsledku toho také otázku promlčení kázeňského přestupku coby institutu hmotného práva. Krajský soud sice na rozdíl od soudu nalézacího správně uzavřel, že použití donucovacích prostředků ze strany obžalovaného bylo neoprávněným a jeho jednání mohlo naplnit znaky kázeňského přestupku, současně však ze strany tohoto soudu nebylo rozpoznáno, že zproštění obžaloby je fakticky založeno na nesprávném hmotně právním institutu promlčení podle zákona o služebním poměru. V rámci svého rozhodnutí Nejvyšší soud také připomněl, že ve výroku, jímž se podle § 222 odst. 2 trestního řádu postupuje věc jinému orgánu, se uvádí skutek, jak byl zjištěn soudem bez ohledu na to, jak byl popsán v obžalobě. Popis skutku, pro který se věc postupuje, musí odpovídat výsledkům soudem provedeného dokazování a zjištěným skutečností, protože jen takto vymezený skutek vytváří podklad pro orgán, jenž se má věcí dále zabývat.

2. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu Okresní soud v České Lípě nařídil nové hlavní líčení, při kterém obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ využil svého práva a opětovně k věci nevypovídal. Obžalovaný ani státní zástupce soudu nenavrhli provedení nových dosud, při předchozích hlavních líčeních neprovedených důkazů. Okresní soud proto vázán právním názorem Nejvyššího soudu, ukončil dokazování a ve věci nově meritorně rozhodl.
3. Jak již bylo uvedeno výše, ani Nejvyšší státní zástupce v dovolání nepolemizoval se závěry soudů obou stupňů, že jednání obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ zjištěné při hlavních líčeních nenaplnilo skutkovou podstatu žalovaných ani jiných trestných činů a že by mohlo být toliko kázeňským přestupkem, ale nesouhlasil se způsobem, jakým odvolací soud vyložil právní úpravu běhu promlčecích lhůt kázeňských přestupků. Okresní soud v České Lípě proto nově zvažoval, která část jednání obžalovaného zjištěná v hlavním líčení by měla být postoupena příslušnému orgánu, který by mohl posoudit, zda došlo ke spáchání kázeňského přestupku či nikoliv. V tomto směru měl navíc okresní soud v České Lípě k dispozici také názor odvolacího soudu, který se ke zjištěnému jednání obžalovaného podrobně vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, kterým zamítl odvolání státního zástupce proti rozsudku soudu prvního stupně. Okresní soud v České Lípě proto považuje jen část jednání obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ popsané v obžalobě státního zástupce za jednání, které nenaplnňuje znaky žádného trestného činu ani kázeňského

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

přestupku. Další část soudem posuzovaného jednání obžalovaného [REDAKCE] kterého se měl dopustit v podstatě na počátku celého popsáného skutkového děje, sice rovněž nenaplňuje znaky skutkové podstaty žádného z trestných činů, nicméně mohlo by zakládat skutkovou podstatu možného kázeňského přestupku. Okresní soud v České Lípě, na základě důkazů provedených při hlavním líčení dospěl k závěru, že jednání obžalovaného [REDAKCE] spočívající primárně v tom, že v situaci když brigádníci začali sice pomalu, ale přesto plnit jeho výzvy s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby vše položili na zem a odstoupili stranou na určené místo, přesto použil donucovací prostředky proti [REDAKCE], a to tak, že [REDAKCE] hmatem uchopil za přechod ramena a krku, tahem za krk jej postavil ze sedu do stoje, a když se proti tomu [REDAKCE] slovně ohradil, tak jej znovu hmatem uchopil levou rukou za zadní část krku a táhl od ostatních brigádníků, čemuž se [REDAKCE] bránil krátkým odstrčením obžalovaného, kdy následně obžalovaný [REDAKCE] v rychlém sledu udeřil teleskopickým obuškem [REDAKCE] několikrát do různých částí těla.

4. Na základě těchto úvah byl proto skutek obžalovaného [REDAKCE] popsán, způsobem, který je uveden ve výrokové části tohoto usnesení. Vzhledem k tomu, že posuzovaného skutku se obžalovaný [REDAKCE] měl dopustit jako [REDAKCE] byla jeho trestní věc ve smyslu § 222 odst. 2 trestního řádu postoupena Policii ČR, [REDAKCE] k dalšímu projednání, neboť sice nejde o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako kázeňský přestupek.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat stížnost, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Česká Lípa 11. září 2019

Mgr. Milan Vencel v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.